

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ

Ο ΤΑΡΖΑΝ

ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Στο προσεχές τεύχος
που θα κυκλοφορήση
την προσεχή ΤΡΙΤΗ
θα διαβάσετε

Ο ΤΑΡΖΑΝ
ΚΑΙ Ο ΜΑΛΟΥΚ
● **Ο ΠΡΟΔΟΤΗΣ**

**Οι Μασσεγιέζοι φημίζον-
ται για τις ψευτιές τους**

ΕΝΑΣ ΠΝΕΥΜΑΤΩΔΗΣ **— ΣΚΥΛΟΣ —**

Όταν ήμουν στρατιώτης, διηγόταν κάποτε ένας Μασαλιώτης στους φίλους του, με είχαν στείλει μακριά σ' ένα έρημικό λιμάνι. Ζούσα εκεί μακριά από τον κόσμο και ή μόνη μου δου-

λειά ήταν να κυνηγάω. Για μόνο σύντροφο είχα το σκύλο μου, ο οποίος όσο άγριος κι' αν φαινόταν, ήταν έν τούτοις ήμερώτατος κ' έξυπνότατος. Την εποχήν εκείνη έκανα δίαιτα για το στομάχι μου. Το μεσημέρι έτρωγα δύο φέτες ψωμί άλειμένες με φρέσκο βούτυρο. Το φαί μου αυτό μου το έφερνε ο σκύλος μου, που όπως σ'ας είπα ήταν πολύ έξυπνος. Τον είχα μάθει να πηγαίνει στον φούρναρη του χωριού κρατώντας στα δόντια του ένα καλαθάκι όπου έβαζα δυο δεκάρες. Ο φούρναρης έπαιρνε τις δεκάρες κ' έβαζε τις δυο φέτες με το βούτυρο τις οποίες ο σκύλος μου έφερνε άμέσως. Μια φορά ο φούρναρης για να δοκιμάση την έξυπνάδα του σκύλου, του έπαιξε το έξης παιχνίδι: Πήρε τις δεκάρες αλλά αντί να του βάλη στο καλάθι τις φέτες του έβαλε ένα κουλούρι πεντάρικο. Ο σκύλος έφυγε κι' ο φούρναρης γελούσε όταν ξαφνικά ξανασείδε τον σκύλον να γυρίζη φέρνοντας μαζί του έναν... χωροφύλακα!...

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ
ΣΤΗ
ΖΟΥΓΚΛΑ

ΓΕΡΑΝΙΟΥ 45 — ΑΘΗΝΑΙ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

— ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΥΛΗΣ —

ΕΤΟΣ Α' — Άριθ. 17

20 Φεβρουαρίου 1951

Διευθυντής: Δ. ΠΕΡΑΝΤΖΑΚΗΣ

Έπί της ύλης: Μ. ΠΡΙΟΝΙΣΤΗΣ

Τιμή τεύχους δρχ. 2.000

ΕΙΧΑΝ ΠΕΡΑΣΕΙ ΠΟΛΛΑ χρόνια από τις προηγούμενες Ιστορίες που σās διηγηθήκαμε. Ή Ζουγκλα δλο καί γέμιζε Εύρωπαίους καί Ἀμερικανούς που έρχόντουσαν νά τήν εξερευνήσουν. Ὁ πολιτισμός εἰσχωροῦσε στή Ζουγκλα, ἀλλά ὁ Ταρζάν καί οἱ φίλοι του οἱ μαῦροι ἀδιαφοροῦσαν γιά ὅλα αὐτά.

Δέν ἔλειπαν ὅμως τὰ ἐπισόδια καί ὁ Ταρζάν τραβήχτηκε στό βασιλεῖό του γιά νά μὴ τὸν βρῖσκουν ἐμπόδιο οἱ διάφοροι λευκοὶ στίς ἐπιχειρήσεις τους.

Ὁ Μπόμπυ, ὁ γυιὸς τους, δέν ἐγκατέλειψε τὸ Καμερουν καί τοὺς ὑπηκόους του, ἦταν κι' αὐτὸς βασιλιάς στὴν περιοχή του καί ὅλοι οἱ ἄγριοι τὸν σεβόντουσαν καί τὸν ἀγαποῦσαν.

Σάν λευκοί, ὅμως, ποὺ ἦσαν κι' αὐτοὶ εἶχαν τὶς ἀνάγκες τους, εἶχαν τὶς συνήθειές τους. Ὅλα τὰ ἐφόδια ποὺ εἶχε φέρει κάποτε ἡ Τζέιν ἀπὸ τὴν Ἀγγλία εἶχαν ἐξαντληθεῖ καί μιὰ μέρα σ' ἓνα συμβούλιό ποὺ ἔκαναν πατέρας μητέρα καί γυιὸς ἀπεφάσισαν νά στείλουν τὴ Τζέιν στὴν Ἀγγλία νά φέρῃ μαζί της ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα ἐκεῖνα ποὺ θὰ ἔκαναν τὴ ζωὴ τους πιὸ ἄνετη ἀλλὰ καί ὅτι ἄλλο μποροῦσαν νά φέρουں γιά νά προσφέρουν στοὺς μαύρους ὑπηκόους τους τοὺς ἀγρίους τῆς Ζουγκλας.

Σ' αὐτὸ τοὺς διευκόλυνε ὁ Νίκος Μπακλώρης, ὁ ὁποῖος διέθεσε ἓνα ἀπὸ τὰ καράβια του, τὰ ὁποῖα τώρα εἶχαν ἐφοδιασθῇ μὲ μηχανές καί ταξίδευαν πιὸ γρήγορα καί πιὸ ἄνετα.

Ἦτοι ἡ Τζέϊν ἀνεχώρησε μιὰ μέρα ἀπὸ τὴ Σαγκατάγκα καὶ ὁ Ταρζάν ἔμεινε μόνος στὴ Ζοῦγκλα του.

ΕΙΧΑΝ ΠΕΡΑΣΕΙ περίπου δώδεκα μῆνες ἀπὸ τότε ποὺ ἔφυγε ἡ Τζέϊν, ὅταν μιὰ μέρα ὁ Ταρζάν πῆγε γιὰ κυνήγι. Ἐκεῖ ποὺ πῆγαινε ὅμως διέκρινε ἕνα παρὰ ξενο ζῶον καὶ τοῦ φάνηκε περίεργον πῶς δὲν τὸ εἶχε ξαναεῖ ποτέ στὴ Ζοῦγκλα.

Σκέφτηκε, λοιπόν, νὰ τὸ ἀκολουθήσῃ καὶ νὰ τὸ πιᾶσῃ ζωντανό. Σὲ κάτι τέτοια ἦταν ἄσσος ὁ Ταρζάν.

Ἦταν ἕνας βροντόσαυρος προϊστορικῆς ἐποχῆς

Πηδοῦσε ἄφοβα στὸ λαιμὸ τοῦ ζώου καὶ τὸ δάμαζε μὲ τὴ δύναμί του.

Ἀκολουθώντας λοιπόν τὰ ἴχνη αὐτοῦ τοῦ ζώου, ὁ δρόμος τὸν ἔβγαλε πολὺ μακριὰ πρὸς βορρᾶν, σὲ μέρη ποὺ δὲν σύχναζε καὶ τόσο πολὺ.

Βρέθηκε, λοιπόν, ἔτσι ξαφνικὰ σὲ μιὰ χαράδρα, ἡ ὁποία ἀπὸ τὴ μιὰ πλευρὰ κι' ἀπὸ τὴν ἄλλη ὑψωνόντουσαν κάτι θεόρατοι βράχοι ποὺ ἔμοιαζαν μὲ τεῖχη.

Προχωροῦσε ὅμως ἄφοβα ἀνάμεσά τους γυρεύοντας νὰ ἐξερευνήσῃ τὸ μέρος ἐκεῖνο.

Ἐκεῖ ὅμως ποὺ προχωροῦσε ἄκουσε ξαφνικὰ τὸν κρότο

κεραυνοῦ καὶ σηκώνοντας τὰ μάτια εἶδε τὸν οὐρανὸ νὰ μαυρίζῃ καὶ νὰ διασχίζεται ἀπὸ ἀστραπές.

Ποῦ νὰ καταφύγῃ ;

Σηκώνοντας τὰ μάτια πάνω στὰ βράχια διέκρινε σὲ μιὰ κορυφὴ τὴν εἴσοδο μιᾶς σπηλιάς.

Τὶ νὰ κάνῃ ; Ἔπρεπε νὰ ἀνεβῇ ὥς ἐκεῖ πάνω καὶ νὰ κατορθώσῃ νὰ μπῇ στὴ σπηλιά, νὰ προφυλαχθῇ ὥς ποῦ νὰ περάσῃ ἡ μπόρα.

Κι' ἄρχισε νὰ σκαρφαλώνῃ. Μὲ πολὺ κόπο. Ἀλλὰ ὁ Ταρζάν ἦταν πολὺ δυνατὸς νευρώδης, καὶ ὅπου ἔπιαναν τὰ χέρια του ἔσφιγγαν τὴν πέτρα καὶ δὲν γλυστοῦσε.

Σιγὰ, σιγὰ σκαρφαλώνοντας κατόρθωσε μὲ μιὰ ὑπεράνθρωπὴ προσπάθεια νὰ φθάσῃ ὥς τὸ σπήλαιο καὶ νὰ γλυστρήσῃ μέσα στὴν εἴσοδο.

Ἐπὶ τέλους ! Ἐκεῖ θὰ περίμενε ξαπλωμένος, προφυλαγμένος ἀπὸ τὴν καταιγίδα.

Ξαφνικά, ὅμως, κι' ἐνῶ ξεκουραζόταν ἄκουσε ἀπὸ τὸ βάθος τοῦ σπηλαίου, κάτι σὰν μурμουρητό, σὰν ψαλμωδία, καὶ τέντωσε τ' αὐτί του.

Τὶ συνέβαινε ;

Ὁ Ταρζάν θρέθηκε ξαφνικά μπροστὰ σ' ἓνα τεράστιο ρινόκερο τὸν ἀποῖο δὲν εἶχε ἀντιληφθῇ

ΦΟΒΟΣ ΟΠΩΣ πάντα άνασκηώ-
θηκε τράβηξε τὸ μαχαίρι του καὶ
πριχώρησε πιδ σκοτεινὸ μέρος
τῆς σπηλιᾶς. Ὑπῆρχε κίνδυνος ;
Ποῦ πῆγαινε ; "Εσκυψε λίγο καὶ
τότε διέκρινε ἴχνη ἀπὸ ἀνθρώπι-
να βῆματα.

Τὸ μουγγρητὸ τῆς ψαλμωδίας
ἀκουγόταν τώρα πιδ καθαρά.

Πατώντας στis μύτες τῶν ποδιῶν του ἄρχισε νά προ-
χωρῇ σιγὰ σιγὰ γιὰ νά μὴν κάνη θόρυβο.

Πέρασε τὸ πρῶτο σπήλαιο. Πίσω του βρισκόταν ἕνα
ἄλλο πιδ μεγάλο, ἀλλὰ καὶ πιδ φωτεινὸ.

Σιγὰ σιγὰ ἔμπασε τὸ κεφάλι του καὶ κύτταξε γύρω του.
"Εμεινε κατάπληκτος μ' αὐτὸ πὺ ἔβλεπε.

Στὴ μέση τοῦ μεγάλου σπηλαίου καθόταν ἕνας γέρος
μαῦρος. Μπροστά του βρισκόταν μιὰ ἀναμμένη φωτιά, κι'
αὐτὸς κάνοντας διάφορες κινήσεις μὲ τὰ χέρια καὶ τὸ κεφά-
λι μουρμούριζε κά-
ποια ψαλμωδία.

"Ηταν ἕνας μάγος
τῆς Ζούγκλας.

Ὁ Ταρζάν βλέ-
ποντας τώρα ὅτι δὲν
ὑπῆρχε κίνδυνος ἔβα-
λε τὸ μαχαίρι στὴ
ζώνη του κι' ἄρχι-
σε νά πλησιάζη ἀπὸ
πίσω τὸ γέρο.

Ξαφνικὰ ὁ γέρο
Μάγος διέκοψε τὸ
μουρμουρητὸ καὶ ἐ-
φώνηξε :

— Χαίρε, Ταρζάν
Βασιλιά τῆς Ζούγ-
κλας ! Τοῦ εἶπε ὁ
Μᾶγος.

Ὁ Ταρζάν ἔμεινε κατάπληκτος.
Ἐπλησίασε, ἐκάθησε ἀντίκρυ
στὸ γέρο

Ὁ Ταρζάν ἔμεινε κατάπληκτος. Ἐπλησίασε, κάθισε ἀπέναντι στοῦ γέρο καὶ τὸν ἐρώτησε :

—Χαίρε, Μάγε. Ἀλλά . . . δὲν μοῦ λές πῶς γνωρίζεις τ' ὄνομά μου καὶ ποῖος εἶμαι ;

Ὁ γέρος σήκωσε τὸ χέρι του καὶ ἀπάντησε :

—Εἶμαι ἓνας ἀπὸ τοὺς πρὸ μεγάλους μάγους τῆς Ζοῦγκλας. Δὲν ἔχουμε συναντηθῇ ποτὲ ἀλλὰ παρακολουθῶ τὴ ζωὴ σου ἀπὸ τότε ποὺ ἀνέλαβαν τὴ διατροφή σου οἱ γορίλλες τοῦ δόσους. Ξέρω τ' ὄνομά σου. Καὶ ὄχι μόνον αὐτό. Ξέρω κι' ἄλλα πολλὰ πράγματα. Ξέρω ὅτι ἐσύ δὲν ἦρθες τυχαίως ὡς ἐδῶ . . . Ἦρθες γιατί σ' ἔφεραν οἱ θεοί !

Ὁ Ταρζάν τὸν κύταζε τώρα στὰ μάτια. Τὸν κοροϊδεύει αὐτός ὁ ἀγῶρας ;

Δὲν ἦτο δυνατόν ! Πῶς ἤξερε τ' ὄνομά του ; Ἀλλά ὁ Ταρζάν ἤξερε ὅτι πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς τοὺς μάγους ἦταν πολὺ δυνατοὶ στὴ μαγικὴ τους τέχνη. Μποροῦσαν νὰ σοῦ ποῦν πράγματα καταπληκτικά. Καὶ τὸν ἐρώτησε :

—Τί ἔχεις νὰ μοῦ πῆς ἀκόμα, Μεγάλε Μάγε ;

—Πρέπει νὰ σοῦ πῶ τὴ μοῖρα σου... Ἀκουσέ με, λοιπόν, καὶ πιστέψέ με. Πρέπει νὰ μὲ πιστέψης γιατί παρ' ὅλο ποῦ εἶσαι λευκός, ἀνήκεις στὴ Ζοῦγκλα καὶ οἱ ἄνθρωποι τῆς Ζοῦγκλας πρέπει νὰ πιστεύουν στοὺς Μάγους. Λοιπὸν θὰ σοῦ πῶ τὴν ἀλήθειαν.

ΑΝΩ ΣΤΗ ΦΩΤΙΑ ὁ Μάγος ἔρριξε μερικὰ βότανα. Ἡ φωτιά ἀνάψε πρὸ πολὺ καὶ εἰς φλόγες ξεπετάχτηκαν ψηλά. Ἡ μυρουδιά τοῦ καπνοῦ εἶχε ἀποκοιμήσει τὶς αἰσθήσεις τοῦ Ταρζάν καὶ ξαφνικὰ ὁ Ταρζάν εἶδε ἓνα παράξενο ὄραμα μέσα ἀπὸ τὶς μισοκοιμισμένες του αἰσθήσεις.

Εἶδε τὴ γυναῖκα του τὴ Τζέϊν !
Τὴν εἶδε νὰ βρίσκεται μέσα σ' ἓνα

ἀεροπλάνο.

Εἶδε ξαφνικὰ τὸ ἀεροπλάνο νὰ πέφτῃ μὲ ταχύτητα καὶ νὰ τοακίζεται πάνω σ' ἓνα βουνὸ ποῦ εἶχε τὴ μορφή πιθήκου.

Ὁ Ταρζάν ἀνατινάχτηκε ψηλά. Ἀπόδωξε ἀπὸ τὸ πρό-

σωπό του τούς καπνούς και από τη φαντασία του τὸ φοβερό θέαμα.

— "Ετσι εἶναι, τοῦ εἶπε ὁ Μάγος. — Πήγαινε τώρα νὰ σώσης τὴ γυναῖκα σου.

Ὁ Ταρζάν εὐχαρίστησε τὸ Μάγο κ' ἔτρεξε νὰ βγῇ ἀπὸ τὸ σπήλαιο. Ποῦ πήγαινε ; Ποῦ ἀλλοῦ ἀπὸ τὰ δάση ὅπου βρισκόντουσαν οἱ φίλοι του οἱ γορίλλες, οἱ ἐλέφαντες, οἱ μαῖμούδες καὶ τὰ ὠραῖα λιοντάρια.

Μὲ μιὰ κραυγὴ ἐκάλεσε δὺα τὰ θηρία κοντά του καὶ μὲ δάκρυα στὰ μάτια τοὺς ἐμπιστεύθηκε τὶς ἀνησυχίες του.

— Πηγαίνω, τοὺς φώναξε. Πηγαίνω νὰ βρῶ καὶ νὰ σώσω τὴν Τζέιν, ἂν βεβαίᾳ τὴν προφτάσω ζωντανή.

Τὰ ἀποχαιρέτησε, χαϊδεύοντας ἕνα, ἕνα τὰ θηρία καὶ ὤρμησε πρὸς τὴν τύχη πηδώντας ἀπὸ κλαρί σὲ κλαρί.

Ἐκεῖ ὅμως ποῦ πήγαινε ἀφηρημένος καὶ καταλυπημένος ἀπὸ τὶς θλιβερές του σκέψεις, βρέθηκε ξαφνικά μπροστά σ' ἕνα τεράστιο ρινόκερο τὸν ὁποῖο δὲν εἶχε ἀντιληφθῇ.

Ὁ ρινόκερος μὲ μιὰ ἀπότομη κίνησι χαμήλωσε τὸ κεφάλι του μὲ τὸ σουβλερό κέρατο καὶ ἐπετέθη ἐναντίον τοῦ Ταρζάν.

Μὲ ἕνα πῆδημα ὁ Ταρζάν ἀρπάχτηκε ἀπὸ τὸ κλαρί ἐνὸς δέντρου καὶ μὲ μιὰ ὑπεράνθρωπη προσπάθεια ἀνατινάχτηκε ψηλὰ ἀπὸ δέντρο σὲ δέντρο καὶ βρέθηκε ξω ἀπὸ τὸ δάσος καὶ κατέφυγε πάνω σ' ἕνα ψηλὸ δέντρο.

ΦΥΓΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ἕνα κίνδυνο τοῦ θηριωδεστέρου ζώου τῆς Ζούγκλας ἔπρεπε ὅμως νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἕνα πολὺ πιδὸ σοβαρὸ κίνδυνο.

* Ἐπρεπε νὰ περάσῃ ἀνάμεσα ἀπὸ μεγάλους ἀγκαθωτοὺς θάμνους, τεράστιους πιδὸ ψηλοὺς καὶ ἀπὸ τὸ μπόϊ του.

Πῶς νὰ πάρῃ αὐτὸ τὸ δρόμο γιὰ νὰ φθάσῃ ἐκεῖ ποῦ ὑπέθετε ὅτι βρισκόταν ἡ Τζέιν ;

Σκέφτηκε νὰ πάρῃ τὸ μονοπάτι.

Ἄν ἔπαιρνε ὅμως τὸ μονοπάτι ποῦ περνοῦσαν τὰ θηρία τῆς Ζούγκλας, θὰ ἔχανε πάρα πολὺ καιρό.

Καὶ ἂν ἡ Ἰζέϊν κινδύνευε ;
Δὲν ἔπρεπε νὰ χάνη καιρό.

Σκέφτηκε, λοιπόν, νὰ πάρη τὸ συντομώτερο δρόμο πηδώντας πάνω στοὺς ἀκανθώδεις καὶ ὀδυνηροὺς αὐτοὺς θάμνους, περνώντας ἀπὸ κλαρὶ σὲ κλαρὶ.

Τὰ σουβλερά ὅμως ἀγκάθια ἔμπαιναν στὰ γυμνὰ πόδια του καὶ τοῦ ξέσχιζαν τὶς πτέρνες σὰν φοβερὲς λεπίδες.

Πονοῦσε ἀλλὰ ὁ φόβος μὴ χάσῃ καιρὸ τοῦ ἔδινε φιερά καὶ προχωροῦσε διαρκῶς ἀψηφώντας τὰ πονεμένα καὶ ματωμένα πόδια του.

Ἦταν μόνος ὁλομόναχος στὸ πιὸ ἄγριο μέρος τῆς Ζούγκλας, μὲ τὰ πόδια ματωμένα καὶ τὸ σκοτάδι ἄρχισε νὰ πέφτῃ.

Ἔψαξε τότε νὰ βρῇ γύρω του ἓνα κατάλληλο μέρος νὰ περάσῃ τὴ νύχτα του πρὶν σκοτεινιάσῃ ἐντελῶς.

Καὶ βρῆκε ἓνα κομμάτι γῆς ποὺ εἶχε λίγη χλόη καὶ ξάπλωσε, γιὰ νὰ περιμένῃ τὴν αὐγή.

Ἀλλὰ ἓνας τεράστιος ἀετὸς φάνηκε στὸν οὐρανὸ κι' ἄρχισε νὰ πετᾷ κάνοντας γύρους ἀπὸ ψηλά.

Κατέβαινε, ὅμως διαρκῶς γιατί τὸν πέρασε τὸν Ταρζάν γιὰ ἓνα νεκρὸ σῶμα ἔτσι ὅπως ἦταν ξαπλωμένος χάμω στὸ ἔδαφος.

**Ὁ Ταρζάν τώρα πετοῦσε ψηλὰ κρεμασμένος ἀπὸ
τὸ πόδι τοῦ ἀετοῦ**

‘Ο Ταρζάν άκουσε τὸ φτερούγισμα τοῦ αἰετοῦ κι’ ἀνασηκώθηκε γρήγορα, ἀκριβῶς τὴ στιγμή πού ὁ αἰετὸς πλησίαζε τὸ πρόσωπό του.

‘Ο αἰετὸς τρόμαξε σάν εἶδε ὅτι δὲν εἶχε νὰ κάνη με πτώμα καὶ γύρευε νὰ ξεφύγῃ μακριὰ ἀπὸ τὸν Ταρζάν.

‘Ο Ταρζάν ὅμως ἄρπαξε με δύναμι τὸ ἕνα πόδι τοῦ αἰετοῦ. ‘Ο αἰετὸς ὅμως ἦταν τεράστιος, δυνατὸς καὶ στὸ πέταγμα του παρέσυρε τὸν Ταρζάν στὸν ἀέρα.

‘Ο Ταρζάν τώρα πετοῦσε ψηλὰ κρεμασμένος ἀπὸ τὸ πόδι τοῦ αἰετοῦ. Ἀνήσυχος ἀνσρωτιόταν πού θὰ τὸν ὀδηγοῦσε τὸ ἄγριο αὐτὸ πουλί.

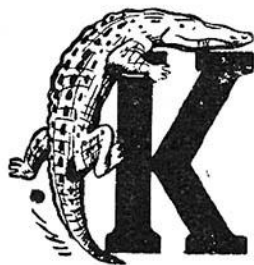
Κι’ ὁ αἰετὸς πετοῦσε, πετοῦσε ὅλο καὶ πιὸ ψηλὰ σιτῶν οὐρανὸ καὶ διαρκῶς προσπαθοῦσε με ἀνατινάγματα νὰ πετάξῃ τὸν Ταρζάν στὴ γῆ.

‘Ο Ταρζάν ἤξερε τώρα πῶς ἂν λιποψυχοῦσε καὶ παρατοῦσε τὸ πόδι τοῦ αἰετοῦ θὰ ἔπεφτε κάτω καὶ θὰ τσακιζόταν. Γιαυτὸ βαστοῦσε τώρα καλὰ, ὅσο πιο καλὰ μπορούσε.

Πέρασαν πάνω ἀπὸ βράχους καὶ βουνά. Ξαφνικὰ ὅμως ὁ Ταρζάν διέκρινε ὅτι ἀπὸ κάτω του ὑπῆρχε τώρα ἕνα πυκνὸ δάσος.

Δίχως νὰ χάσῃ καιρὸ παράτησε ἀπὸ αὐτὸ τὸ ὕψος τὸν αἰετὸ καὶ ἄρχισε νὰ πέφτῃ πρὸς τὰ δέντρα.

‘Ο Ταρζάν ἦταν ὁ ἀνθρώπος τῆς Ζούγκλας καὶ γι’ αὐτὸν τὰ δέντρα ἦταν ἡ σωτηρία του.

ΑΘΩΣ ΚΑΤΕΒΑΙΝΕ με ὀρμὴ ἄρπαχθηκε ἀπὸ ἕνα κλωνάρι καὶ τάλαντεύθηκε στὸν ἀέρα.

Εἶχε σωθεῖ !

Ξάπλωσε τότε ν’ ἀναπαυθῇ γιατί εἶχε νυχτώσει καὶ δὲν ἔβλεπε πού νὰ πάει.

Τὴν ἄλλῃ μέρα τὸ πρωτὶ εἶδε ἕνα μικρὸ ζαρκαδάκι. Τὸ χτύπησε μ’ ἕνα βέλος κοὶ τὸ γδαραε καὶ ἔφαγε γιατί εἶχε 24 ὥρες νὰ φάῃ. ‘Οταν ἔφαγε συνέχισε τὸ δρόμο του, πηδώντας ἀπὸ δέντρο σὲ δέντρο.

Ήταν τόσο ἀνήσυχος γιὰ τὴ Τζέιν γι’ αὐτὸ βιαζόταν

νά μάθη. Τέλος επέρασε όλο τὸ δάσος κ' ἔφθασε στὰ ἔκτεταμένα ἐκεῖνα ἐδάφη ποὺ καλλιεργοῦσαν οἱ φίλοι του μαῦροι.

Μόλις τὸν εἶδαν οἱ μαῦροι χάρηκαν πάρα πολύ. Τοὺς ἐρώτησε ἂν εἶχαν νέα ἀπὸ τὴ Τζέϊν καὶ ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ παρέδωσε ἓνα γράμμα. Τὸ γράμμα προήρχετο ἀπὸ τὴν ἀεροπορικὴ βᾶσι τῆς Τάνγκα. Τ' ἄνοιξε μὲ τρεμᾶμενα χέρια καὶ διάβασε.

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗΣ ΒΑΣΕΩΣ ΤΑΝΓΚΑ
πρὸς τὸν Λόρδον Γκρέϋστοκ(*)

Κύριε, Μὲ λύπη μας σᾶς πληροφοροῦμε ὅτι ἓνα ἀεροπλάνο μας φέρον τὴ λαΐδη Γκρέϋστοκ ἀνεχώρησεν ἐκ Λονδίνου δι' Ἀφρικὴν κατέπεσεν θρυμματισθὲν ἐπὶ τοῦ ὁρους τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται «Κεφαλὴ Πιθήκου». Ἡ γυναῖκα σας ἡ ὁποία εἶχεν ἐλαφρῶς τραυματισθεῖ ὅλως περιέργως ἐξηφανίσθη. Προσπαθῆστε νὰ κρατήσετε τὸ ταχύτερον ἐπαφὴν μαζί μας».

Ἀλλὰ ὁ Ἀρχηγὸς τῶν Μαύρων τοῦ ἔδωσε ἓνα ἄλλο γράμμα ποὺ προήρχετο ἀπὸ τὴν Ἰδία τὴ Τζέϊν, ἡ ὁποία τῷχε στείλει πρὶν ξεκινήσει ἀεροπορικῶς ἀπὸ τὸ Λονδίνο μέσω Σγκατάγκας. Τοῦγραφε, λοιπόν, ὅτι σ' ἓνα μῆνα θὰ ἐπέστρεφε στὴν Ἀφρικὴ.

Τὴν ἀγαποῦσε πολὺ τὴ γυναῖκα του ὁ Ταρζάν κ' ἐνῶσε τὰ μάτια του νὰ πλημμυρίζοι δάκρυα. Ἐσφίξε τὴν καρδιά του καὶ δὲν ἔχασε τὸ θάρρος του. Μέσα του κᾶτι τοῦ ἔλεγε πὼς ἡ Τζέϊν ἀφοῦ εἶχεν ἐλαφρῶς τραυματισθεῖ ὅτι δὲν εἶχε πεθάνη. Ἀλλὰ πὼς ἐξηφανίσθη;

Κ' ἔφυγε γιὰ τὴν Τάνγκα νὰ πάη νὰ βρῇ τὸ Διοικητὴ τῆς ἀεροπορικῆς βάσεως ποὺ τὸν ἤθελε.

* Τοῦ Ταρζάν τὸ πραγματικὸ ὄνομα ἦταν Λόρδος Γκρέϋστοκ.

ΤΑΝ ΕΦΘΑΣΕ, ὁ Διοικητὴς χά-
ρηκε πολὺ πού τὸν εἶδαν. Μίλη-
σαν γιὰ τὴ Τζέϊν, ἀλλὰ ὁ Διοι-
κητὴς δὲν τοῦ ἔδωσε πολλὰς ἐλ-
πίδες. Πάντως αὐτὸ τὸ δυστύ-
χημα δὲν ἦταν τὸ πρῶτο πού
συνέβαινε σὲ ἀεροπλάνο πού τσ-

ξιδεύαν πρὸς τὴ ζουγκλα καὶ παρεκάλεσε τὸν Ταρζάν ν' ἀ-
ναλάβῃ μιὰ ἐμπιστευτικὴ ἀποστολή.

Τὸν ἔστειλε ἐκεῖ πού ἔπese τὸ ἀεροπλάνο καὶ θὰ πη-
δοῦσε στὸν τόπο τῆς καταστροφῆς μὲ ἀλεξιπτωτο.

Ὁ Ταρζάν δέχτηκε χωρὶς δισταγμό. Ἀλλὰ ἀπὸ τὴ σι-
γὴ πού ἐγκατεστάθη στὸ ἀεροπλάνο εἶχε τὴν βεβαιότητα
ὅτι κάποιος ἐκεῖ μέσα τὸν κύτταζε μ' ἓνα ὑποπτο βλέμμα.

Καὶ πράγματι ἔπειτα ἀπὸ λίγο ὁ Ταρζάν εἶδε κάποιον
νὰ ἐμφανίζεται ἀπὸ μιὰ γωνιά. Βαστοῦσε ἓνα πιστόλι.

—Ψηλὰ τὰ χέρια, εἶπε στὸν Ταρζάν. Καὶ νὰ κάνης δι-
σέ διατάξω.

Ὁ Ταρζάν ὅμως δὲν ἦταν ἀπὸ κείνους πού δέχονται
διαταγές. Μὲ μιὰ κλωτσιὰ τοῦ πέταξε πέρα τὸ πιστόλι καὶ
μὲ μιὰ γροθιά κάτω ἀπὸ τὸ σαγόνι τὸν πέταξε χάμω. Ἡ
πάλη διήρκεσε ἀρκετὴ ὥρα ἀλλὰ τελικῶς ὁ Ταρζάν τὸν ἄρ-
παξε σιὰ ἀτσαλένια του μπράτσα καὶ τὸν πέταξε ἔξω ἀπὸ
τὸ παράθυρο τοῦ ἀεροπλάνου στὸ κενό.

Ὁ πιλότος πού παρακολοῦθησε ὅλη αὐτὴ τὴν πάλη ἀπὸ
τὴ θέσι του ἐπρότεινε στὸν Ταρζάν νὰ ἐπιστρέψουν πλὺς
στὸ ἀεροδρόμιο. Ὁ Ταρζάν ὅμως ἀρνήθηκε. Στὰ χέρια του
κρατοῦσε ἓνα περίεργο χαρτί πού εἶχε γλυστρήσει ἀπὸ τὶς
τσέπες τοῦ ἀγνώστου.

—Ὁχι δὲν θὰ ἐπιστρέψωμε, εἶπε ὁ Ταρζάν. Αὐτὸ τὸ
χαρτί πού ἔχει ἓνα μαῦρο κύκλο, ἓνα λευκὸ τετράγωνο στὴ
μέσῃ κ' ἓνα μαῦρο σημεῖο ἀνάμεσα στὸ λευκὸ τετράγωνο,
κἀὶ τὸ μυστικὸ θὰ περιέχη. Πρέπει νὰ λύσωμε αὐτὸ τὸ
αἴνιγμα.

Ὁ πιλότος ὅμως ἐδίσταζε. Τότε ὁ Ταρζάν ὁ ὁποῖος
ἀπὸ τὸ παραθυράκι νόμισε ὅτι βρισκόταν κοντὰ στὸ μέρος
πού ἔπρεπε νὰ κατέβῃ, φόρεσε τὸ ἀλεξιπτωτο ὅπως τοῦ εἴ-
χαν ὑποδείξῃ κἀὶ ἔπese στὸ κενό.

Προσγειώθηκε σ' ένα βαλτώδες μέρος τὸ ὁποῖον ἦταν κατοικημένο ἀπὸ κᾶτι γιγάντια προϊστορικὰ θηρία.

Βρέθηκε ἔτσι ἀντιμέτωπος μ' ἕνα τέρας πού πρώτη φορὰ ἀντίκρυζε.

Ἦταν ἕνας βροντόσαυρος προϊστορικῆς ἐποχῆς. Ἦλπιζε νὰ μὴ τοῦ ἐπιτεθῇ τὸ θηρίο, ἀλλὰ γιὰ καλὸ καὶ γιὰ κακὸ ἀνοιξε τὸ ἀλεξίπτωτό του. Τὸ θηρίο εἶχε ἕνα τέτοιο στόμα πὺ κατεβρόχιζε τὰ πάντα. Ὁ Ταρζάν καταλάβαινε τὴν ὅτι μὲ τὸ μαχαίρι πὺ βαστοῦσε τοῦ ἦταν ἀδύνατο νὰ σκοτώσῃ αὐτὸ τὸ θηρίο.

Τότε σκέφθηκε κᾶτι. Ἀνοιξε τὸ ἀλεξίπτωτο καὶ μὲ μιὰ ἐπιδέξια κίνησι τύλιξε τὸ κεφάλι τοῦ βροντόσαυρου. Ὁ βροντόσαυρος μπερδεύτηκε καὶ ἄρχισε νὰ μουγγρίζει καὶ νὰ τινάζεται, ἐνῶ ὁ Ταρζάν γελοῦσε βλέποντας διὰ τὸ θηρίο ἄδικα πάσχιζε νὰ ἐλευθερωθῇ.

Ἔτσι ὁ Ταρζάν γλύτωσε, βρῆκε ἕνα ἤρεμο καταφύγιο πάνω σ' ἕνα δέντρο καὶ κοιμήθηκε τὴ νύχτα του.

Τὸ πρωῒ πὺ σηκώθηκε, σκέφτηκε, γιὰ νὰ μὴ διατρέξῃ πάλι νέους κινδύνους νὰ ἀνεβῇ στὴν πλαγιὰ ἐνὸς βουνοῦ πὺ εἶχε διὰ τὴν προτεραιὰ καὶ ἀμέσως θυμήθηκε ὅτι τὸ ἔλος

Ὁ Ταρζάν ἀρπάχτηκε ἀπὸ ἕνα κορμὸ δέντρου

αὐτὸ πὺ συνήντησε βρισκόταν στὰ σύνορα τῆς μυστηριώδους πολιτείας Βᾶξ Πόν. Ἀπὸ τὸ ὕψος ἐκείνης τῆς πλαγιᾶς θὰ ἔβλεπε τὸ μέρος ὅπου χάθηκε ἡ γυναῖκα του.

Ἔτσι ἐνῶ ὁ Ταρζάν προσπαθοῦσε τὴν ὥρα νὰ περάσῃ τὸ ἔλος γιὰ ν' ἀνεβῇ στὸ βουνὸ ἐνοίωσε ξαφνικὰ νὰ τὸν ρουφᾷ ἡ λάσπη καὶ νὰ καταποντίζεται.

Δέν ἔχασε τὴν ψυχραιμία του. Γρήγορα γρήγορα ξετύλιξε ἓνα μακρὸ σχοινὶ ποὺ εἶχε τυλίξει στὴ μέση του καὶ μὲ μιὰ ἐπιδέξια κίνησι ἀρπάχτηκε ἀπὸ ἓνα κορμὸ δένδρου. *Εἶτοι τραβώντας τὸ σχοινὶ ποῦχε δεθῇ στὸ δέντρο κατόρθωσε νὰ βγῇ στὴν ὄχθη.

*Αντίκρου του τώρα βρισκόταν τὸ μεγάλο δάσος. *Αρχίσε νὰ προχωρῇ βιαστικός. Δέν ἤθελε νὰ χάσῃ οὔτε στιγμή. *Ἐπρεπε νὰ ξαναβρῇ τὴ Τζέιν.

Δέν ἀπεῖχε τώρα πολὺ ἀπὸ τὴ μυστηριώδη πολιτεία. Ξαφνικά ὅμως εἶδε νὰ ἐμφανίζεται μπροστά του καὶ νὰ τοῦ ρίχνεται μία τίγρις τεραστίων διαστάσεων.

Ξαφνικά ὅμως ἡ τίγρις κατρακύλησε χάμω νεκρή. Δέν πρόφτασε νὰ κατασπαράξῃ τὸν Ταρζάν. Γιατί ; Γιατί κάποιο βέλος τῆς εἶχε τρυπήσει τὴν καρδιά πέρα ὡς πέρα. Ποιὸς εἶχε σημαδέψει τὴν τίγρι ; Ποιὸς ἔσωσε τὴ ζωὴ τοῦ Ταρζάν ;

—Ταρζάν !

—Τζά-Γκαροῦ !

—Φίλε μου !

—Τί θέλεις ἐδῶ ;

—Μοῦ ἔσωσες τὴ ζωή.

Κι' ὁ Τζά Γκαροῦ ἔδωσε στὸ Ταρζάν νὰ πιῇ ἀπὸ τὸ φλασκί του, Τὸ φλασκί του περιεῖχε ἓνα δυνατὸ ποτὸ τῆς Ζούγκλας καὶ ὁ Ταρζάν ἀπέκτησε ἀμέσως τὶς δυνάμεις του.

*Ὁ Ταρζάν τότε ἀκολούθησε τὸ φίλο του Τζά Γκαροῦ στὸ σπήλαιο του καὶ στὸ δρόμο τοῦ διηγῆθη ὅλους τοὺς φόβους του γιὰ τὴ Τζέιν.

—Θὰ σέ βοηθήσω, τοῦ ὑπεσχέθη ὁ Τζά Γκαροῦ.

*Ἀλλὰ μόλις πῆγαν νὰ μποῦν στὸ πυκνὸ δέσος ποὺ βρίσκεται λίγο πρὶν ἀπὸ τὴν καταραμένη πολιτεία ἄκουσαν ἓνα φοβερὸ μουγγρητό.

—Τὴν πάθαμε, φώναξε ὁ Τζά Γκαροῦ. Εἶναι ἓνας Γκα-καρουγκῶ.

*Ὁ Ταρζάν ὅμως δέν εἶχε τὴν ἴδια γνώμη.

—*Ἀφῆσέ με νὰ τὸ σιγυρίσω ἐγώ, κάτι ξέρω ἀπ' αὐτοῦ τοῦ εἰδους τὰ θηρία.

*Εἶτοι ὁ Ταρζάν ἄρπαξε ἓνα μακρὸ κλαρὶ σὰν ρόπλο καὶ πλησίασε ἀπὸ μπρὸς τὸ θηρίο. Κᾶτι τοῦλεγε μὲ σιγανή

φωνή, τὸ θηρίο κατέβασε τὸ κεφάλι. Τότε ὁ Ταρζάν τοῦ κοπάνησε μὲ δύναμι τὸ ρόπαλο στὸ κεφάλι. Τὸ θηρίο δὲν ἐξηγριώθη. Ἔδειξε ὑποταγή, ἐδαμάσθη καὶ ὁ Ταρζάν πήδησε στὴ ράχι του. Πίσω του πήδησε καὶ ὁ Τζά Γκαρεῦ.

—Μπράβο Ταρζάν! Εἶσαι τρομερὸς ποῦ ἐδάμασες ἓνα τέτοιο μεγαθήριο.

Ἄλλὰ σὲ λίγο οἱ ἄνθρωποι μιᾶς μσύρης φυλῆς βλέποντας αὐτὸ τὸ περίεργο σύμπλεγμα, δηλαδὴ τοὺς δύο ἀνθρώπους καβάλλα στὸ μεγαθήριο πῆραν τέτοιο φόβο κι' ἄρχισαν νὰ τρέχουν γιὰ νὰ σωθοῦν.

Ὁ Ταρζάν καὶ ὁ Τζά Γκαρεῦ κατέβηκαν τότε ἀπὸ τὸ Γκαγκαρουγκῶ καὶ προχώρησαν ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους τῆς παράξενης αὐτῆς φυλῆς.

—Γειά σας, τοὺς εἶπε ὁ Τζά Γκαρεῦ, σᾶς φέρνω τὸν Ταρζάν τὸ φίλο σας!

Ἄλλὰ ὁ ἓνας ἀπὸ τοὺς παλληκαράδες τῆς φυλῆς ὁ Τζά Μάκ, ὁ σιωπηλὸς ἀπήντησε:

—Δὲν μᾶς καλαρέση ὁ ἐρχομὸς τοῦ Ταρζάν, ὅποτε πέ-
ρασε ἀπὸ τὴ χώρα μας μᾶς ἔφερε δυστυχία.

Ὁ Ταρζάν πήδησε στὴ ράχι του. Πίσω του πήδησε καὶ ὁ Τζά Γκαρεῦ.

Ο ΒΡΑΔΥ ό Τζά Μάκ έφυγε μ' ένα άλλο φίλο του πολεμιστή, μπήκαν στην καλύβα του και του διηγήθη ότι κάποτε ό Ταρζάν εί-χε σκοτώσει τόν άδελφό του.

—Θά έκδικηθώ τώρα, είπε ψιθυριστά στόν άλλο.

“Ετσι την επομένη ό Τζά Μάκ τούς έστησε παγίδα κ' ένώ ό Ταρζάν μέ τό Τζά Γκαρού βγήκαν για νά συνεχίσουν τό δρόμο τους, τούς έπέ-τέθησαν ύπουλα και έτραυματίσθη ό Τζά Γκαρού.

—Φύγε, είπε στόν Ταρζάν.

“Ετσι ό Ταρζάν έσυνέχισε μόνος τό δρόμο του. ‘Ο δρό-μος ήταν μακρύς και όδυνηρός και ό Ταρζάν περπατώντας παλεύει μ' ένα σωρό τεράστιες νυχτερίδες πού του έπιτίθεν-ται. Νύχτωσε, κουράστηκε και ξάπλωσε. “Όταν ξύπνησε είδε ότι ήταν περιτριγυρισμένος από άνθρωπους πού φορού-σαν κάτι περίεργους σκούφους.

Μιλούν μι ά γλώσσα πού δέν του είναι άγνωστη. Τόν δένουν και τόν ώδηγούν σάν σκλάβο ανάμεσα από ένα δάσος σ' ένα περίεργο μέρος. ‘Α-πό τά λόγια πού μιλούν ό Ταρζάν καταλαβαίνει ότι μιλούν την αρχαία αιγυπτιακή διά-λεκτο.

“Επειτα από άρκετό δρόμο φθά-νουν σέ μι ά πολι-τεία φτιαγμένη μέ ναούς πού μοι-

Τότε τόν παίρνουν σέ μι ά αίθουσα ένός ναού και τόν ντύνουν τόν Ταρζάν μέ φορέματα και πανοπλία άρχοντος Αιγυπτίου πολεμιστού.

άζουν με τούς Αιγυπτιακούς και της οποίας τῶνομα εἶναι Βάλ—Πότ.

Τοῦ λένε δι' ἐκεῖ εἶναι τὸ βασίλειο μιᾶς ἱέρειας τὴν ὁποία αὐτοὶ λατρεύουν καὶ ἡ ὁποία ὀνομάζεται Καπακούλα.

Τότε τὸν παίρνουν σὲ μιὰ αἷθουσα ἐνὸς ναοῦ καὶ τὸν ντύνουν τὸν Ταρζάν μὲ φορέματα καὶ πανοπλία ἀρχόντος Αἰγυπτίου πολεμιστῆ. Τὸ πῶς περίεργο ὅμως εἶναι δι' ὅλους τοὺς ἄνθρωποι αὐτοὶ ἀρχισαν νὰ ὑποκλίνονται καὶ νὰ τὸν προσκυνοῦνε σὰν νᾶταν ἓνας θεός. "Ἐπειτα τὸν ὁδήγησαν ἀνάμεσα σ' ἓνα πολὺ πλοκο, δαιδαλώδη διάδρομο, ὁ ὁποῖος φωτιζόταν μὲ δάδες. Τέλος σταματοῦν μπροστὰ σὲ μιὰ

**Ὁ Ταρζάν στέκεται μπροστὰ σ' ἓνα θρόνο χρυσοῦ
στὸν ὁποῖο κάθεται μιὰ γυναῖκα μεγάλης ὀμορφίας**

πόρτα μιᾶς τεράστιας αἷθουσας, καὶ ὁ Ταρζάν μένει κατὰ πλῆκτος ἀπὸ τὸ θέαμα ποῦ βλέπει.

Προχωρεῖ καμαρωτὸς καὶ στέκεται μπροστὰ σ' ἓνα θρόνο χρυσοῦ στὸν ὁποῖο κάθεται μιὰ γυναῖκα μεγάλης ὀμορφίας. "Ἀκουσε τὴ γυναῖκα νὰ του λέγει :

—'Ἐγὼ ἡ Καπακούλα, βασίλισσα τοῦ Βάλ Πόν, σὲ χαιρετῶ.

Καὶ γυρίζοντας ἡ βασίλισσα πρὸς τὸν ἀργηγὸ τῶν ὑπαπιστῶν της τοῦ λέγει :

—Σέ συγχαίρω. Ἐξετέλεσες λαμπρά τὴν ἀποστολή σου. Ἴσως ἡ προφητεία τοῦ Ἰοΐπου νὰ ἐκπληρωθῇ ἐπὶ τέλους.

Ἐπειτα κάνει νεῦμα σὲ δούους βρισκόντουςαν στὴν αἴθουσα νὰ βγοῦν ἔξω καὶ λέγει στὸν Ταρζάν.

—Μοῦ φαίνεται πῶς καταλαβαίνεις τὴ γλῶσσα μας. ὦ, ἡμίθεε, εἶσαι ἡ μετενσάρκωσις τοῦ Ρανάκ, τοῦ πλέον τολμῆροῦ τῶν ἡμιθέων, τοῦ πρώτου παλληκαριοῦ.

—Ὁχι, τῆς λέγει ὁ Ταρζάν. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Ταρζάν, ὁ Βασιλιάς τῆς Ζούγκλας.

—Σέ παρακαλῶ, μείνε μαζί μου. Θὰ γίνης ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ λαοῦ μου καὶ ὁλος ὁ Χρυσὸς τοῦ Ρανάκ ποὺ πέθανε θὰ εἶναι δικός σου.

—Ὁχι ἀπαντᾷ ὁ Ταρζάν, ἀδιαφορῶ γιὰ τὸ χρυσάφι. Πρωτιμῶ τοὺς φίλους μου τῆς Ζούγκλας.

—Σὺ, ἡ ἐνσάρκωσις τοῦ Ρανάκ, με ἀποφεύγεις; Πρόσεχε ὅσοι δὲν με ἄκουσαν τὸ μετάνιωσαν.

—Ἀδιαφορῶ ! φώναξε ὁ Ταρζάν.

Τότε ἡ Βασίλισσα φώναξε τὸν πάνθηρά της καὶ διέταξε νὰ ξεσχίσῃ τὸν Ταρζάν.

Ἡ Βασίλισσα ὁμῶς δὲν ἤξερε τί θὰ πῇ Ταρζάν. Ὅταν ἡ πάνθη ὥρμησε ἐναντίον του ἐκεῖνος τῆς ἄρπαξε στὸν ἄερα τὰ δύο πόδια καὶ τὴν τίναξε χάμω μὲ ἰέτοια δύναμι ποὺ τὸ θηρίο ζαλίστηκε καὶ ἀπεχώρησε τρέχοντας νὰ κρυφτῇ.

Ὁ θυμὸς τῆς Βασίλισσας μετατρέπεται σὲ θαυμασμό κι' ἀρχίζει πάλι νὰ τὸν παρακαλᾷ.

—Σέ παρακαλῶ, μείνε μαζί μου. Ὁ Ταρζάν ὁμῶς ἀρνιέται, ἐκεῖνη τότε ἐξαγριώνεται φωνάζει τοὺς πολεμιστὰς της καὶ διατάζει : —Νὰ τὸν κλείσετε στὸ νάο !

Ὁ Ταρζάν ἀδιαφορεῖ καὶ ἀκολουθεῖ τοὺς στρα-

τιώτες. Τὸν ὠδηγοῦν σὲ μιὰ κατακόμβη ὅπου τὸν ξαπλώ-
νουν καὶ τοῦ δένουν τὰ χέρια μὲ ἀλυσίδες. Ἐπειτα κλείνουν
μὲ μιὰ βαριά πέτρα τὴν εἴσοδο.

Τὴν πέτρα τὴν χτίζουν μὲ ἀσβέστη καὶ ἐγκαταλείπουν
τὸν Ταρζάν ζωντανὸ μέσα σὸν ὑπόγειο τάφο.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΤΕΥΧΟΣ: Τί ἀπόγινε ὁ Ταρζάν; Ποῦ εἶναι

ἡ παλληκαριά του ; Πῶς
διέφυγε ἀπὸ τὴν καταραμέ-
νη αὐτὴ Πολιτεία ; Πόσα
δεινὰ καὶ βέσανα τράβηξε
ὡς τὸ τέλος. Τὴ βοήθη τὴ
Τζέιν; Πῶς ἐξέφυγε ἀπὸ
τὸν Μαλούκ τὸν προδότη ;
Αὐτὸ θὰ τὸ δοῦμε στὸ προ-
σεχὲς τεῦχος ποὺ ἔχει τὸν
τίτλο ὁ Μαλούκ ὁ ΠΡΟ-
ΔΟΤΗΣ καὶ ὁ ΤΑΡΖΑΝ.

**Τὴν πέτρα τὴν χτίζουν μὲ ἀ-
σβέστη καὶ ἐγκαταλείπουν τὸν
Ταρζάν ζωντανὸ μέσα σ' αὐτὸν
τὸν ὑπόγειο τάφο**

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΤΕΥΧΟΣ

Μιὰ πρωτοφανὴς περιπέτεια τοῦ ΤΑΡΖΑΝ

**σὲ ἀγνωστες χώρες καὶ φυλές, πολεμώντας
μὲ ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως**

Ο ΤΑΡΖΑΝ

ΚΑΙ Ο ΜΑΛΟΥΚ Ο ΠΡΟΔΟΤΗΣ

Ο ΚΑΠΕΤΑΝ ΚΟΥΤΑΛΙΑΝΟΣ ΚΑΙ Η ΣΕΝΟΡΙΤΑ ΛΑΜΑΡΕΘ

Ο ΚΑΠΕΤΑΝ Κουταλια νός δέν κοιμήθηκε τή νύχτα εκείνη. 'Ακόμη κι' όταν έκλεισε τό καφενεδάκι τής παραλλιας όπου είχε πάει νά πιή ένα δυο κονιάκ. "Επειτα από τά δραματικά γεγονότα τής νύχτας, ό Καπετάν Κουταλιανός δέν πήγε νά κοιμηθῇ στο δωμάτιό του. 'Εκεί στο λιμάνι ἦταν δεμένη μιὰ βάρκα, πήδησε μέσα καί ξάπλωσε.

Τι δέν θυμήθηκε τήν ώρα εκείνη... Τήν Κρήτη, τήν άρραβωνιαστικιά του, τό καράβι του, τά χαμένα νειάτα του κι' έδάκρυσε μέ παράπονο.

Ούτε στήν πατρίδα του μπορούσε νά γυρίση, άλλ'

ούτε καί ν' αναλάβη μιὰ ύπηρεσία σέ καράβι. Ποιός τόν ἤξερε γιά καπετάνιο; Ποτέ, μά ποτέ δέν θά πήγαινε νά δουλέψη άπλός ναύτης σέ καράβι. Προτιμοῦσε χίλιες φορές τόν κίνδυνο, παρά νά ἔχη άφεντικό καί μάλιστα καπετάνιο, αὐτός ό καπετάνιος πάνω από τό κεφάλι του.

Τά μάτια του ἦσαν μισόκλειστα καί τό βλέμμα του προσηλωμένο στο σκοτάδι τής θάλασσας.

"Όταν ξαφνικά ἔνοιωσε ένα χτύπημα στόν ώμο άπό κάτι καί αὐτό τό κάτι νά κυλήση μέ κάποιο παράξενο κρότο μέσα στή βάρκα.

"Εστρίψε άμέσως τό κε-

λι του πίσω και είδε κάποιον να τρέχει και να έξαφανίζεται. "Έχωσε τότε το χέρι του στο βάθος της βάρκας κι' έπιασε ένα βαρύ σακκουλάκι.

Τ' ήταν πάλι αυτό; Το κούνησε. Περιείχε νομίσματα. Τ' άνοιξε κι' είδε ότι ήτανε γεμάτο λίρες. Πέριεργο! Πάνω από τις λίρες όμως υπήρχε ένα σημείωμα. Πώς να το διαβάση που ήταν σκοτεινά;

"Έψαξε στην πίσω τσέπη του κι' έβγαλε ένα μικρό φακό. Τόν άναψε και έσκυψε πάνω στο σημείωμα αυτό:

«Σ' εύχαριστώ που μ' έσωσε! Δέν θα το ξεχάσω ποτέ. Φεύγω γιατί δέν πρέπει να ξαναϊδωθούμε. Σενορίτα Λαμάρεθ.»

Μηκ; Μουρμούρισε όκαπετάν Κουταλιανός. "Έφυγε. "Έφυγε και μ' άφησε μονάχα ένα όνομα: Σενορίτα Λαμάρεθ. Κι' αυτές οι λίρες; Είναι ή πληρωμή που την έσωσα;

Ξανάδεσε το σακκουλάκι, τόριξε στη τσέπη του και τράβηξε το σχοινί που ήταν δεμένη ή βάρκα για να την πλησιάση στο μουργιο, έπειτα μ' ένα πήδη-

μα πάτησε στις πλάκες του λιμανιού.

Δέν έχασε καιρό. Τράβηξε για την κλινική που είχε μεταφέρει την τραυματισμένη γυναίκα, Χτύπησε, το άνοιξαν και ζήτησε το γιατρό.

—Ποι είναι ή γυναίκα που σοι έμπιστεύθηκα; Τόν ρώτησε με μιá άγρια ματιά.

—Βρίσκεται σέ μέρος άσφαλές.

—Σοι την παρέδωσα να μείνη εδώ. Γιατί την άφησες να την πάρουν;

—"Έφυγε μόνη της!

—Μόνη της δέν μπορούσε να φύγη μετά την έγχειρσι. Λέγε, ποι είναι γιατί... Καί τοι έσφισε το λαιμό.

Ο γιατρός δισταζε να μιλήση. Ο Κουταλιανός έσφιγγε περισσότερο.

—Μή με κάνης να χασομερώ.

Πήγε... πήγε στην έρημο.

—Πήγε ή την πήγαν;

—Την πήραν οι δικοί της.

—Και την πήγαν ποι;

—Σκότωσέ με μά δέν μπορώ να στο πώ.

Άλλά κοθώς τοι μιλοι σε ό Κουταλιανός είδε τά

μάτια τοῦ γιατροῦ κάτι νά
κυττάζουν μέ τρόπο πίσω
του. Κατάλαβε ὅτι κάποιος
ἄλλος πίσω του τὸν ἐμπό-
διζε νά μιλήσῃ. Παράτησε
ἀπότομα τὸ γιατρό καὶ ἐ-
στράφηκε νά δῇ. "Ενας πυ-
ροβολισμὸς ἀκούστηκε,
ἡ σφαῖρα ἀστόχησε. Μὲ
μιὰ κλωτσιὰ ὁ Κουταλιανὸς
νὰ τίναξε μακριὰ τὸ πι-
στολί ἐκείνου ποὺ πυροβό-
λησε καὶ μέ μιὰ γροθιά
τὸν τίναξε χάμω. Ὁ ἄλλος
ὅμως ἦταν καλὸς παλαι-
στής τινάχθηκε ἐπάνω κι'
ἄρπαξε τὸν Κουταλιανὸ ἀ-
πὸ τὸ λαιμό, τοῦ εἶχε βά-
λει τὸ λαιμὸ ἀνάμεσα σπῆ
μασχάλη καὶ τὸν ἔσφιγγε.
Ὁ Κουταλιανὸς ἄφησε τὸ
κορμί του ἐπίτηδες νά πέ-
σῃ μ' ὅλο του τὸ βᾶρος
χάμω καὶ γλύστρησε ἐνῶ
τὸν ἔπιανε ἀπὸ τὰ δυὸ πό-
δια καὶ τὸν τίναξε στὸ πά-
τωμα.

Ὁ ἄλλος χτύπησε στὸ
κεφάλι, μὰ δὲν ξαφνιαστή-
κε μάζεψε τὰ γόνατά του
στὸ στήθος καὶ μέ δύναμι
χτύπησε μέ τὴν πατοῦσα
τὸν Κουταλιανὸ στὴν κοι-
λιά. Ὁ Κουταλιανὸς πε-
τάχθηκε πίσω. Τὸ χτύπη-
μα ποὺ εἶχε πάρει ἦταν
γερό καὶ τεχνικό, μὰ δὲν
τὸ ἄφησε χωρὶς ἀπάντησι.

"Ὁρμησε σάν αἴλουρος μέ
τὸ κεφάλι μπρὸς καὶ στὴν
ὀρμή του τὰ δυὸ κεφάλια
συνεκρούσθησαν. Τὰ δυὸ
κεφάλια ἐδόνησαν σάν κα-
μπάνες καὶ τὸ αἷμα ἄρχι-
σε νά τρέχῃ στὰ πρόσωπά
τους. Τὸ αἷμα κύλησε στὰ
μάτια τοῦ Κουταλιανοῦ
καὶ τοῦ θόλωσε τὴ ματιά.
Σκούπισε γρήγορα τὸ αἷμα
μέ τὸ μανίκι του, μὰ σάν
ἄνοιξε τὰ μάτια του ὁ ἄ-
γνωστος εἶχε ἐξαφανιστεῖ.
Ἔτρεξε στίς σκάλες νά
τὸν προφθάσῃ, βγῆκε στὴν
ἐξοδο κι' εἶδε ἓνα αὐτοκί-
νητο νά ξεκινᾷ. Σκυφτὸς
πήδησε στὸ πίσω μέρος
τοῦ αὐτοκινήτου καὶ κου-
λουριάστηκε ἐκεῖ. Ὁ ἄ-
γνωστος δὲν τὸν εἶχε δῇ.
Τώρα τὸ αὐτοκίνητο ἔ-
τρεχε ὀλοταχῶς πρὸς τὸν
δρόμο τῆς ἐρήμου. Ὁ Κου-
ταλιανὸς θὰ ἤξερε ἐπὶ τέ-
λους μέ ποιὸν εἶχε νά
κάνῃ.

Μιὰ ὥρα διήρκεσε αὐτὴ
ἡ ἐξωφρενικὴ κοῦρσα μέ-
σα στὸ σκοτάδι, ὅταν ξα-
φνικὰ τὸ αὐτοκίνητο στα-
μάτησε ἀπότομα καὶ ὁ κα-
πετὰν Κουταλιανὸς βρέ-
θηκε χάμω. Ἐάπλωσε καὶ
σούρνωντας τὸ κορμί του
βρέθηκε σχεδὸν κάτω ἀπὸ
τὸ αὐτοκίνητο. Τί συνέβαι-

νε ; Δέν ἄργησε νά τὸ μά-
θη. Μπρὸς στο δρόμο εἴ-
χαν τοποθετήσῃ ὀγκολί-
θους καὶ σὲ λίγο ἄρχισαν
οἱ πυροβολισμοί. Ὁ Κου-
ταλιανὸς ἐβγαλε τὸ κεφά-
λι του καὶ κύτταξε. Ἦταν
τρεῖς μὲ κατεβασμένα τὰ
καπέλλα ὡς τὰ μάτια καὶ
πυροβολοῦσαν αὐτὸν ποῦ
ἦταν στο αὐτοκίνητο. Ἀλ-
λὰ κι' αὐτὸς μισοκρυμέ-
νος μέσα στο αὐτοκίνητο
πυροβολοῦσε. Πυροβολοῦ-
σε ὅμως ἄστοχα γιατί δέν
μποροῦσε νά τοὺς διακρί-
νῃ καθόλου.

Τότε ξαφνικὰ μέσα στο
μυαλό του ὁ Κουταλιανὸς
ἔκανε αὐτὴ τὴ σκέψι : Ὁ
ἄνθρωπος τοῦ αὐτοκινήτου
ἀσφαλῶς ἦταν φίλος τῆς
γυναίκας ποῦ εἶχε σώσῃ.
Ἡ γυναῖκα ποῦ εἶχε σώ-
σει δέν μποροῦσε νά εἶναι
ἐχθρά του ἀφοῦ πυροβο-
λήθηκε (*) ἀπὸ τοὺς ἐχ-
θροὺς τοῦ Κουταλιανοῦ. Ἐ-
πομένως αὐτοὶ ποῦ στήσα-
νε παγίδα τῶρα σ' αὐτὸν
τὸν ἄνθρωπο ἦσαν ἐχθροὶ
καὶ ἐκείνου καὶ τοῦ Κου-
ταλιανοῦ.

Ἔπειτα ἀπ' αὐτὴ τὴ λο-

(*) Ζητήσατε τὸ τεῦχος 16
δπου θὰ βρῆτε τὴν περιπέτεια
τῆς Σενορίτας Λαμάρεθ.

γικὴ σκέψι τράβηξε ὁ Κου-
ταλιανὸς τὸ πιστόλι του
καὶ σημάδεψε. Μιὰ σφαῖ-
ρα, δύο καὶ ξεκαθάρισε
τοὺς δύο, ὁ τρίτος ὅμως
εἶχε κάνει στο ἀναμεταξύ
τὸ γύρο του καὶ ἀνοίγον-
τας τὸ πορτάκι τοῦ αὐτο-
κινήτου, μάγκωσε ἀπὸ πί-
σω τὸν ἄνθρωπο τοῦ αὐτο-
κινήτου τοῦ ὁποῦ εἶχαν
σωθεῖ οἱ σφαῖρες καὶ τὸν
τράβηξε ἔξω πρὸς τὸ σκο-
τάδι τῆς ἐρήμου.

Ὁ Κουταλιανὸς ἀπόρη-
σε ποῦ δέν ἄκουε πιά πυ-
ροβολισμοὺς ἀλλὰ δὲ ν
μποροῦσε νά διῇ τί γινό-
ταν πίσω του ἀφοῦ ἦταν
χωμένος κάτω ἀπὸ τὸ αὐ-
τοκίνητο. Περιμένε, περιμέ-
νε καὶ τέλος ἀποφάσισε
νά βγῇ ἀπὸ ἐκεῖ ποῦ ἦταν
χωμένος. Ποιὰ ἦταν ἐκπλη-
ξί του ὅταν εἶδε τὸ αὐτο-
κίνητο ἄδειο.

Τί συνέβαινε ; Ποῦ πῆγε
ὁ ἄγνωστός του ; Γιατί
σταμάτησαν οἱ πυροβολι-
σμοί ;

Τὸ σκοτάδι ἦταν πυκνὸ
καὶ τὸ μόνο ποῦ διέκλινε
στο βάθος ἦταν μιὰ λευ-
κὴ σκιά ἐνὸς τεύχους. Μή-
πως ἦταν κανένα στρατιω-
τικὸ φρούριο ;

Προχώρησε μὲ προφύλα-
ξι σκυφτός. Ποῦ πῆγαινε ;

Στό άγνωστο ! "Έκανε καλά πού παρεσύρθη σ' αυτή τήν περιπέτεια για μιá άγνωστη γυναίκα ; Κι' άν τó μάθαινε ή ύπηρεσία στην όποία έργαζόταν τώρα πρό μηνός ; Μήπως όλα αυτά πού έκανε έβλαπταν τά σχέδια της 'Ιντέλλιτζανς Σέρβις ;

Αυτά όλα σκεπτόταν ό Κουταλιανός και προχωρούσε στην έρημο όταν άρχισε πιά νά ξημερώνη. Τό φρούριο βρισκόταν άκόμα μακριά. Μπροστά του είδε μιá δασι, οί χουρμαδιές ύψώνονταν λυγερές και τó πρωινό αεράκι άρχισε νά τίς κουνά. Ξαφνικά άκουσε ένα μουγγρητό. "Ήταν φωνή ανθρώπου. Ποιόν βασάνιζαν ; Γιατί σάν κραυγή ένθρώπου πού τυραννοϋσαν φαινόταν αυτή ή φωνή.

"Έπесе χάμω και άρχισε νά σέρνεται με έπιτηδειότητα πρός τó μέρος πού άκουε τούς θρήνους. Σταμάτησε όμως άπότομα γιατί είδε κάποιον με ένα μαχαίρι στό χέρι νά τυραννά έναν άλλο πού ήταν δεμένος σ' ένα φοινικόδενδρο.

— "Αν δέν μοϋ πής πού είναι ή Σενορίτα Λαμά-

ρεθ θά σοϋ μπάσω τó μαχαίρι στην καρδιά, τó έλεγε.

"Ο άλλος όμως δέν άπαντούσε αλλά πονούσε και βόγγηζε σέ κάθε έλαφριά τρυπηματιά τού μαχαίριου. "Ο Καπετάν Κουταλιανός άνεγνώρισε άμέσως τόν δεμένο στό δέντρο παρ' όλο πού ήταν σχεδόν γυμνός, άναγνώρισε τó μελαψό πρόσωπό του. Και τινάχθηκε σάν λεοπάρδαλις ά ν ά μ ε σ α στους δύο άνδρες. Τότε ό άλλος βλέποντας τόν κίνδυνο τράβηξε τó πιστόλι του και πήγε νά πυροβολήση τόν Κουταλιανό. "Ο Κουταλιανός όμως ήταν πιό σβέλτος. Με μιá σφυριχτή γροθιά τού έρριξε τó πιστόλι άπό τó χέρι ενώ με τó μαχαίρι του άρφωνε τόν κακοϋργο.

"Ο Καπετάν Κουταλιανός έτρεξε τότε και έκοψε τó σκοινί τού δεμένου, τόν άπελευθέρωσε και τού είπε :

— Γρήγορα, πηγαινέ με στη Σνορίτα Λαμάρεθ.

"Ο άλλος δέν είπε λέξι. Τράβηξε όμως τόν αντίθετο δρόμο. Δέν πήγαινε πρός τó φρούριο. Πήγαινε πρός τó βραχώδες μέρος

δπου ἔπειτα ἀπὸ μιὰ ὥρα πορεία κατέληξαν σὲ μιὰ κατοικία χτισμένη σὲ μιὰ σπηλιὰ τοῦ βράχου. Πίσω ὁ βράχος καὶ ἡ ἔρημος, ἐμπρὸς ἡ φουρτουνιασμένη θάλασσα.

Ἡ ἔκπληξις τῆς γυναίκας ἦταν μεγάλη ὅταν ἀντίκρουσε τὸν Καπετὰν Κουταλιανό.

—Τί θέλετε ἐσεῖς ἐδῶ ;

Ὁ Κουταλιανὸς περιμένε νὰ τῇ δῇ ξαπλωμένη σὲ κρεβάτι καὶ τὴν ἡῦρε νὰ τρώῃ τὸ πρόγευμά της ὅταν ντυμένη μὲ ἀραβικὰ γυναικεῖα φορέματα τῆς ἐρήμου.

—Ἦθελα νὰ ξέρω γιατί μὲ ἀποφεύγετε, τῆς εἶπε ὁ Κουταλιανός. Ἐπιδιώκου- με βλέπω τοὺς ἰδίους σκοποὺς ἐναντίον κοινοῦ ἐχθροῦ ἀλλὰ ἐσεῖς, . .

Ἐκείνη τὸν κύτταξε καλά. τὸν παρεκάλεσε νὰ καθῆται στὸ τραπέζι της νὰ φάῃ καὶ τὸν ἔβαλε νὰ τῆς διηγηθῇ τί τοῦ συνέβη "Ὅσο μιλοῦσε ὁ Κουταλιανὸς ἐκείνη κουνούσε τὸ κεφάλι της. Στὸ τέλος φώναξε τὸν ἄνθρωπο τὸν ὁποῖο ἀκολούθησε ὁ Κουταλιανὸς καὶ τὸν διέταξε :

— Νὰ στείλῃς τρεῖς ἄνδρες νὰ μαζέψουν τὰ πτώ-

ματα καὶ νὰ καθαρίσουν τὸ μέρος. Γρήγορα πρὶν ἀντιληφθοῦν τίποτα οἱ ἄνθρωποι τοῦ Μπέν Μαν-χοῦρ.

Μόλις ἄκουσε τὸ ὄνομα Μπέν Μανχοῦρ ὁ Κουταλιανὸς ἀγρίεψαν τὰ μάτια του καὶ πρόφερε : —'Αλλά... αὐτὸς συνεργάζεται μὲ τοὺς Γερμανούς.

—Ναί. . εἶναι κοινὸς ἐχθρὸς μας, Μὲ νομίζει γιὰ δικιά τους.

—Καὶ σεῖς ποιά εἶσθε ;

—Ἡ σενορίτα Λαμάρεθ!

Τίποτ' ἄλλο καὶ οὐτε πρέπει νὰ μοῦ ζητήσης τίποτ' ἄλλο.

Τῇ στιγμῇ ὅμως ἐκείνη μπῆκε μέσα ἓνας μαυρὸς ὑπηρέτης καὶ κατὶ ψιθύρισε σιγανὰ στὴ Σενορίτα Λαμάρεθ. Τότε ἐκείνη γυρίζοντας πρὸς τὸν Κουταλιανὸ τοῦ εἶπε :

Τὴ βρῆκε νὰ παίρνῃ τὸ πρόγευμά της, ντυμένη μὲ ἀραβικὰ φορέματα

— Πολύ άργά. Άντελή-
φθησαν τὰ γεγονότα, αλλά
πρέπει νά μάθω... Καί σάν
νά μήν είχε τραυματισθῇ
τήν προηγούμενη νύχτα,
σάν νά μή τῆς συνέβαινε
τίποτα σηκώθηκε άγέρωχη,
άποφασιστική καί βγήκε
άπό τὸ δωμάτιο.

Ἀπό ἕνα παράθυρο ὁ
Κουταλιανός τὴν εἶδε νά
προχωρῇ καβάλλα σ' ἕνα
ώραίο ἄλλογο καί νά συ-
ναντᾷ σέ ἀπόστασι διακο-
σίων μέτρων ἀπό τὸ βρά-
χο ἕναν Ἀραβὰ καβαλλά-
ρη. Τοὺς εἶδε νά μιλοῦν
άρκετὴ ὥρα καί ἔπειτα εἶ-
δε τὸν Ἀραβὰ καβαλλά-
ρη νά φεύγῃ πρὸς τὴν ἔρη-
μο κ' ἐκείνην νά ἐπιστρέφῃ.

Σὲ λίγο ἡ Σενορίτα Λα-
μάρεθ μπῆκε στὸ δωμάτιο
ποὺ περίμενε ὁ Καπετάν
Κουταλιανός.

Τὴν εἶδε νά συναντᾶται
μ' ἕναν Ἀραβὰ καβαλλά-
ρη καί νά μιλᾷ.

— Πρέπει νά φύγετε ά-
μέσως, τοῦ εἶπε.

— Καί γιατί ;

— Ὁ ἄνθρωπος τὸν ὁ-
ποῖο μαχαιρώσατε δὲν ά-
πέθανε. Τὸν μάζεψαν οἱ
ἄνθρωποι τοῦ Μπέν Μαν-
χοῦρ καί αὐτὸς σᾶς άνε-
γνώρισε. Ἦταν άπεσταλ-
μένος τῶν Γερμανῶν μὲ
δυὸ ἄλλους πρὸς τὸν Μπέν
Μανχοῦρ. Κατὰ τὴν δια-
δρομὴ σκοτώσατε τοὺς άν-
θρώπους του καί μαχαιρώ-
σατε αὐτὸν γιὰ νά ὑπερα-
σπίσετε ἕναν ἄνθρωπο δι-
κό μου. Αὐτὸ άρκεῖ νά μὲ
καταστρέψετε καί μένα.
Ξεσηκώθηκαν λοιπὸν οἱ
φυλὲς τῶν Ἀράβων μὲ ἐ-
πικεφαλῆς τὸν Μπέν Μαν-
χοῦρ καί ἐκύκλωσαν ὅλη
τὴν περιφέρεια τοῦ βρά-
χου. Ἀνιχνεύουν τὸ ἔδα-
φος νά σᾶς βροῦν. Θάρ-
θοῦν καί δῶ νά ψάξουν.

— Τότε κινδυνεύετε καί
σεῖς...

— Ἐγὼ παίζω διπλὸ παι-
χνίδι εἰς βάρος των. Πρέ-
πει νά φύγετε άμέσως,
ἀλλά... ὄχι ἀπὸ τὴν ἔρη-
μο. Εἴσθε ἕνας ἔναντι τρι-
ακοσίων θά σᾶς συλλά-
βουν.

— Τότε ἀπὸ ποῦ ;

— Ἀπὸ τὴ θάλασσα.
Μέσα ἀπὸ τὴ σύραγμα. Ἐ-

“Ετσι διέφυγε ὁ Καπετὰν Κουταλιανὸς μέσα ἀπὸ τὴ σύραγγα ποὺ ἔβγαине στὴ θάλασσα.

μαθα διτι εἶσθε ναυτικός.

—Εἶμαι καπετάνιος. Λέγομαι Καπετὰν Κουταλιανός !

—Τότε ἀκόμα καλλιτέρα. Θὰ κολυμπήσετε ὡς τὸ νησάκι ἐκεῖ ἀπέναντι. Ἐκεῖ θὰ βρῆτε σὲ μιὰ σπηλιά ἓνα τραβηγμένο καϊκάκι, θὰ τὸ πάρετε, θὰ νοίξετε πανὶ καὶ θὰ ἐπιστρέψετε στὴν Ταγγέρη.

“Επειτα ἡ Σενορίτα Λαμάρεθ κάτι ἔγραψε σ’ ἓνα χαρτάκι καὶ τοῦ τὸδωσε.

—“Αν ποτὲ μὲ χρειαστῇτε ζητήστε με σ’ αὐτὸ τὸ σπίτι. Πάρτε κι’ αὐτὸ τὸ δαχτυλίδι γιὰ ἀναγνω-

ριστικό. Θὰ μὲ εἰδοποιήσουν, Σὰς εὐχαριστῶ γιὰ ὅτι κάνατε γιὰ μένα καὶ δὲν θὰ τὸ ξεχάσω ποτέ.

—Κι’ ἂν μὲ χρειασθῇτε ;

—Ξέρω ποῦ θὰ σὰς βρῶ τοῦ εἶπε μὲ ἓνα ὑπονοούμεν ο χαμόγελο, ἡ Λαμάρεθ.

“Επειτα ἀπὸ πέντε λεπτά τὸν ὁδήγησε μέσα ἀπὸ μιὰ καταπακτὴ σὲ μιὰ σύραγγα ἡ ὁποία ἔβγαине πρὸς τὴ θάλασσα.

Ἀπὸ κεῖ ἔφυγε ὁ Κουταλιανὸς ἀφοῦ τῆς φίλησε εὐγενικὰ τὸ χέρι.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΤΕΥΧΟΣ :

Ὁ Καπετὰν Κουταλιανὸς βρῆσκει ἀντιμέτωπος μὲ τὸν Μπέν Μαντούρ καὶ μὲ τοῖς Ἀραβες κατασκόπους τῆς ἐρήμου. Ὁλη ἡ καταπληκτικὴ ἱστορία ἐξελίσσεται στὸ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ.

Η ΠΑΙΔΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ ΤΟΥ ΤΑΡΖΑΝ

ΕΤΣΙ ΒΡΕΘΗΚΑΝ ὁ Λόρδος Τζὼν Γκρέϋστοκ* καὶ ἡ γυναῖκα του Ἀλίκη σ' ἓναν ἔρημον ἀπὸ ἀνθρώπους καὶ ἀφιλόξενο τόπο.

Οἱ ναῦτες πού τοὺς συνώδευαν στὴ βάρκα μετέφεραν στὴ στεριά τὰ μπαούλα, τὶς βαλίτσες καὶ ὅλα τὰ κιβώτια πὺ ἔφερε μαζύ του ὁ Λόρδος.

Ὁ Μάϊκελ πὺ συνώδευε τὸ Λόρδο στὴν βάρκα τὸν ἀποχαιρέτησε καὶ τοῦ εὐχέθηκε καλὴ τύχη.

Ἔτσι ἡ βάρκα ἔφυγε. Ἀπομακρύνθηκε ἀπὸ τὴν παρὰλία.

Τελείωσε! Κάθε δεσμός τοὺς μὲ τὴν Εὐρώπη εἶχε κοπεῖ. Ἔμεναν μόνοι!

Καθισμένοι πάνω στὰ μπα-

* Ζητεῖστε τὸ προηγούμενο τεῦχος.

οὔλα τοὺς ὁ Λόρδος καὶ ἡ γυναῖκα του στὴν ἀγκαλιά του, βλέπουν ν' ἀπομακρύνεται τὸ καράβι.

Καὶ τώρα μόλις ἀρχίζουν νὰ καιαλαβαίνουν τὴ φορτικὴ μιᾶς ἀπόλυτης μοναξιάς, καὶ ὁ Λόρδος Τζὼν ἐνθαρρύνει τὴ γυναῖκα του ἡ ὁποία ἀρχίζει νὰ φοβᾶται.

Πίσω τοὺς δὲν ἔχουν ἀντιληφθεῖ ὅτι χιλιάδες μαῖμουδες τῆς Ζούγκλας παρακολουθοῦν τὶς κινήσεις των.

Ἡ Ζοῦγκλα ἔχει δεῖ βέβαια ἀνθρώπους, ἀλλὰ τέτοιους ἀνθρώπους σπάνια βλέπει.

Τί νὰ κάνουν; Δὲνμποροῦσαν νὰ κάθωνται αἰώνως ἐκεῖ ἐπάνω στὰ μπαούλα καὶ ὁ Λόρδος Τζὼν σηκώνεται καὶ τὸ πρῶτο κιβώτιο πὺ ἀνοίγει εἶναι ἓνα κιβώτιο ὀπλων καὶ πυρομαχικῶν.

Ἔτσι θᾶχαν πρόχειρα τὰ μέσα ν' ἀμυνθοῦν.

Ἔπειτα φτιάχνουν ἓνα πρόχειρο καταφύγιο ἀνάμεσα στὰ δέντρα μὲ κορμούς δέντρων καὶ μὲ πέτρες γιὰ νὰ περάσουν τὴ νύχτα καὶ τὶς μέρες ποὺ θὰ ἀπασχολοῦντο νὰ φτιάσουν αὐτὸ πὺ θεικό.

Ὅλη τὴν ἡμέρα διάφορα πουλιά μὲ χρωματιστὰ φτερά καὶ χιλιάδες μαῖμουδες παρακολουθοῦν, πηδώντας ἀπὸ

ένα κλαρί στο άλλο, την έρ-
γασία τους.

Ξαφνικά όμως, αυτές οι
τόσον ειρηνικές μαϊμούδες
άρχισαν να βγάζουν κραυγές
τρόμου και να φεύγουν δρο-
μαίως προς όλες τις κατευ-
θύνσεις.

Τί συνέβαινε;

Κ' ενώ ο Λόρδος Τζών έ-
τοιμάζει, γαμίζει τα όπλα
του ή 'Αλίκη στο βάθος βλέ-
πει να εμφανίζεται μια ψηλή
σιλουέττα ή όποια έμοιαζε
πολύ με άνθρωπο.

Μπήκαν στην καλύβα που
είχαν φτιάσει και περίμεναν.

Σκοτείνιασε απότομα και
όλη τη νύχτα δέν άκουγόταν
τίποτ' άλλο από τα ούρλια-
χιά των θηρίων που τσα-

κωνόντουσαν μεταξύ τους.

Η πρώτη νύχτα τους στη
Ζουγκλα ήταν τρομαχτική.

Τό τρομερό ούρλιαχτό των
λεοπαρδάλεων που περιτρο-
γύριζαν γύρω από την καλύ-
βα τους τους έκανε να μην
κοιμηθούν παρά την κόυρα-
σί τους.

Στό φώς της σελήνης ο
Λόρδος Τζών βλέπει να πα-
ρελαύνουν σε απόστασι από
μα κι λιοντάρια.

"Ετσι από την έπομένη, μό-
λις ξημερωσε άρχισαν τη δου-
λειά. Έπρεπε να φτιάσουν
τό ταχύτερο ένα σπίτι για να
είναι καλλίτερα προφυλαγμέ-
νοι.

Κ' έφτιασαν ένα όμορφο
σπιτάκι με όλα τα μέσα για
να περάσουν
μια άνετη
ζωή.

"Ετσι μέσα
σε ένα μήνα
είχαν έγκατα-
σταθεί. Τα
πάντα έφτια-
ξαν με τα χέ-
ρια τους.

Τραπέζι, κα-
ρέκλες ξύλινο
κρεβάτι, βι-
βλιοθήκη. Κι
όταν και τις
νύχτες έκλει-
ναν την πόρ-

"Έπρεπε να φτιάσουν τό ταχύτερο ένα
σπίτι για να είναι προφυλαγμένοι.

Σε λίγο ξαναβρήκαν την γαλήνη του.

τα άρχισαν νά συνειθίζουν την παράξενη αὐτὴ ζωὴ τῆς μοναξιάς καὶ τῆς πάλης μεταξύ τῶν θηρίων.

Μιά μέρα ἐνῶ ὁ Λόρδος Τζῶν εἰργάζετο μέσα στὸ δάσος κόβοντας ξύλα γιὰ τὸ τζάκι τους, εἶδε τὶς ἀγαπημένες του μαῖμοῦδες νὰ παίρνουν δρόμο πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις τρομαγμένες.

Γύρισε ἀριστερά, δεξιὰ καὶ τότε ἀντίκρουσε ἓνα μεγάλο γορίλλα.

Ὁ γορίλλας προχωροῦσε σιγὰ-σιγὰ κοντὰ του βγάζοντας ἀναρθηρὸς κραυγές.

Ὁ Τζῶν δὲν εἶχε ἄλλο ὄπλο παρὰ μόνον τὸ τσεκούρι του ποὺ ἔκοβε ξύλα.

πάζει ἀπὸ τὸ μπράτσο.

Γυρεύει νὰ ἀποσπάσει τὸ χέρι του. Ὁ Γορίλλας τὸν σφίγγει.

Ἡ Ἀλίκη βλέποντας τότε ὅτι κινδυνεύει ὁ ἀντρας τῆς ἀρπάζει ἓνα τουφέκι καὶ πυροβολεῖ τὸ γορίλλα.

Ὁ Γορίλλας χτυπήθηκε στὸ κεφάλι καὶ πέφτει νεκρός.

Ἡ Ἀλίκη ὅμως ἔπειτα ἀπ' αὐτὸ κλονίστηκαν τὰ νεῦρα τῆς καὶ ἔπεσε λιπόθυμη. Ὁ Λόρδος Τζῶν τὴν ἀρπάζει στὰ χέρια του καὶ τὴν φέρνει μέσα στὸ σπίτι τους.

Με λίγο νερὸ τὴν κάνει νὰ νὰ συνέλθῃ καὶ σὲ λίγο ξαναβρῆκαν τὴ γαλήνη τους.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὸ ἐπόμενον

Τί νὰ κάνῃ;
Ξαφνικά
βλέπει τὴν
Ἀλίκη νανοί-
γη τὴν πόρ-
τα τοῦ σπι-
τιοῦ τῆς.

Καὶ προσ-
παθεῖ νὰ δι-
αφύγῃ ἀπὸ
τὸ γορίλλα
γιὰ νὰ κατα-
φύγῃ σπίτι
του.

Ὁ γορίλλας
ὅμως τὸν
προφτάνει
καὶ τὸν ἀρ-

ΣΟΦΟΙ ΧΩΡΙΣ ΜΥΑΛΟ

Μερικὰ ἀπὸ τὰ μικρότερα πλάσματα τοῦ ζωικοῦ βασιλείου ἐπιτυγχάνουν τὰ πιδὲ καταπληκτικὰ κατωρθώματα· ἐν τούτοις γνωρίζομε ὅτι δὲν ἔχουν ἐγκέφαλο, καὶ τὸ σπουδαιότερο, εἶναι μερικὰ ποὺ στεροῦνται τελείως νευρικοῦ συστήματος.

Ἐκατομύρια χρόνια πρὶν, ὁ μεγαλύτερος τύπος τῶν ζώων ποὺ ὑπῆρχαν στὴν γῆ ἦταν μᾶλλον πλάσματα παρόμοια μὲ τὴν ἀπλὴ ἀμόβα, ποὺ ζῇ σήμερα μέσα στὸ νερό. Τὸ μικροσκοπικὸ αὐτὸ πλάσμα τῆς φύσεως φαίνεται, ὅτι ζῇ δίχως νὰ καταβάλλῃ καμμιά ὀργανικὴ προσπάθεια ὥστούσο μάλιστα τοῦ πλησιάζουν τὴν τροφή του... συγκινεῖται.

Ἐνα ἄλλο πλάσμα ποὺ δὲν ἔχει ἐγκέφαλο καὶ τὸ ὁποῖον σκέπτεται σὰν σοφὸς εἶναι ἡ ἀνεμώνη τῆς θάλασσης. Εἶναι ἓνα στάσιμο ὑδρόβιο πλάσμα, καὶ συνήθως ἀγκυροβολεῖ ἐπάνω σ' ἓνα βράχο. Ὡστόσο ὑπάρχουν πολλὰς ἀνεμώνες ποὺ ἐγκαθίστανται μόνιμα στὴ ράχη τῶν ὀστροάκων κι' ἄλλων ψαριῶν. Στὴν περίπτωσι αὐτῇ,

ἡ ἀνεμώνη ἔχει ἐξασφαλισμένη καὶ τὴν τροφή της : Πολλὰ μύρια τροφῆς ποὺ ἐκχύνονται ἀπὸ τὸ ὀστροάκο ἐπιπλέουν ἐκεῖ κοντὰ κι' ἡ ἀνεμώνη κάνει μὲ αὐτὰ ἓνα καλὸ γεῖμα.

Κάποτε σιὸ ἐνυδρεῖο τοῦ Λονδίνου ἐγινε τὸ ἐξῆς πείραμα : Ἀπέσπασαν μιὰ ἀνεμώνη ἀπὸ τὴ ράχη ἐνὸς ὀστροάκου καὶ κατόπιν τὴν ἐγκατέλειψαν σὲ ἀρκετὴ ἀπόστασι, στὴν ὄχθη τοῦ ἐνυδρείου. Ἐκεῖ ἡ ἀνεμώνη ἔκανε δύο-τρεῖς ἀνιχνευτικούς γύρους καὶ στὸ τέλος ἔπεσε ἀνάσκελα γιὰ νὰ ξεκουραστῇ. Σὲ λίγο ὅμως, κι' ὅταν τὸ πόδι ἐνὸς περαστικοῦ ὀστροάκου ἄγγιξε τὴν ἀνεμώνη, τὸ πλάσματάκι αὐτὸ στηρίχθηκε ἀμέσως στὰ πόδια του καὶ ἐπεχείρησε νὰ σκαρφαλώσῃ στὴ ράχη τοῦ ὀστροάκου, ὅπου στὸ τέλος προσκολλήθηκε γερά.

Ὅπως βλέπετε γιὰ νὰ κατορθώσῃ αὐτὸ ἡ ἀνεμώνη χρειάστηκε μεγάλη ἱκανότητα καὶ σκέψι, μολονότι στερεῖται ἐγκεφάλου καὶ νευρικοῦ συστήματος.

ΟΙ κάτοικοι διαφόρων μερών που ζουν μακριά από τις μεγάλες πόλεις, πολλά πράγματα, τελείως άπλη, τὰ θεωρούν παράξενα, ίσως γιατί χρησιμοποιούν έξι σου, τόσο την φαντασία τους όσο και την δρασί τους.

Π.χ. οι χωρικοί στήν Ουάλαία κατ' ούδέναν λόγον θά έπέτρεπαν σέ κανένα νά φωτογραφήση πούλια Πιστεύουν ότι ο φωτογραφικός φακός τὰ δυσαρρεστεί... Καί σύμφωνα μέ μια παράδοσί τους όταν ο «φτερωτός κόσμος» δυσαρρεστείται μέ μιά ώρισμένη περιοχή, έπακολουθεί εκεί τρομαχτική έπιζωστία.

Σέ μερικές άμερικανικές πολιτείες υπάρχει μιá λευκή φυλή, γνωστή μέ τó όνομα «κράκερ». ΟΙ άντιπρόσωποι τής φυλής αútης κατάγονται από τούς πρώτους λευκούς αποίκους καί σήμερα άκόμη ζούν μέ τó ψέρεμα καί τó κυνήγι.

ΟΙ «κράκερς» πιστεύουν στην ύπαρξι ενός φειδιού που έχει τó δηλητήριο στην ούρά καί όχι στά δόντια. Τό φείδι αútó παραμονεύει τή λεία του στίς κορυφές των ύψωμάτων κι' όταν δη κανένα πούλι ή κανένα μικρό μαστοφόρο, φέρνει τήν ούρά του στό στόμα, τήν μουλουριάζει, καί ρίχνεται από τó ύψωμα κτεπάνω στό θύμα του λογχίζοντάς το μέ τήν δηλητηριώδη ούρά του.

Σέ πολλά χωριά τής κομητείας Ντορσετσάιρ, όπου ύ-

πάρχουν μελισσοκομεία, κάθε φορά που θά πεθάνη ένας μελισσοκόμος, οι συνάδελφοί του πρέπει νά πενηθήσουν ως έξης γι' τόν θάνατό του :

Σέ κάθε κυψέλη τοποθετούν

από ένα κομμάτι μαύρο κρέπι που μένει εκεί επί ένα μήνα. "Αν δέν τηρηθή αútó τó πένθος ή παράδοσις

λέει ότι οι μέλισσες θά καταστραφούν. ΟΙ υποχρεώσεις όμως δέν σταματούν ως έδω. Όπως ξέρετε, όλη ή συγκέντρωσι των μελισσών γίνεται συνήθως μέ... τενεκεδοκρουσίες. ΟΙ πενθούντες μελισσοκόμοι τήν ώρα του προσκλητηρίου, κτυπούν ταύτοχρόνως καί ένα δοχείο, πιστεύοντας ότι κατ' αútó τόν τρόπο θά είδοποιήσουν καί τόν νεκρό μελισσοκόμο ότι οι μέλισσές του έπέστρεψαν στίς κυψέλες τους.

Τά «τρυποκόρυδα», ή παράδοσις τὰ κατηγορεί σέ μερικές έπορχίες τής Άγγλίας μέ τήν παρακάτω προδοσία :

"Όταν βασιλεύε ο Γουλιέλμος ΙΙΙ καί ο στρατός του είχε κατασκηνώση σέ μιá κοιλάδα, μερικά από αútá τὰ πούλια πέταξαν πάνω σ' ένα τύμπανο όπου ύπήρχαν μερικά ψίχουλα. Ό ήχος των ρυθμισμούν τους ξύπνησε τότε τó φρουρό κι' αútó στάθηκε άφορμή νά σωθή όλο τó στρατεύμα από τήν νυκτερινή έπιδρομή που έτοίμαζε ο βασιλεύς Τζέιμς ο ΙΙ. Από τότε οι Σκώτοι τὰ θεωρούν προδότες.

• Από τὰ περίεργα

• ΖΩΑ • ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

Εκατομμύρια μικρών που-
λιών που παραχειμάζουν
στην 'Αφρική αρχίζουν την
άνοιξη το αποδημητικό τους
ταξίδι προς βρογάν.

"Αν και μερικά απ' αυτά
τά πουλιά διανύουν αποστά-
σεις 6.000 μιλίων ακόμα, ώ-

στόσο μόλις
φτάσουν εις
το δομητή-
ριό τους, αρ-
χίζουν ακού-
ραστα νά...
όροσημαί-
νουν την γύ-

ρω περιοχή του εδάφους, την
όποια θεωρούν ατομική τους
ιδιοκτησία!

Πολλά πουλιά μόλις εγκα-
τασταθούν, καθορίζουν την
περιοχή της δικαιοδοσίας τους
και ανατρέφουν εκεί τα μικρά
τους. "Αν εκείνα θελήσουν
νά βγούν έξω από τα όρια
και παραπλανηθούν, προσ-
βάλλονται αμέσως από τους
ιδιοκτῆτες της περιοχής.

Τ' αρσενικά πουλιά εκτε-
λούν στην περίπτωση αυτή
χρέη φυλάκων.

Ο άστος μπορεί νά πετᾷ
καί νά επιβλέπη μὲ τὸ ὄξύ του
βλέμμα ἐπάνω ἀπὸ χιλιάδες
στρέμματα γῆς κι' ὅταν ἀντι-
ληφθῇ κανένα σφετεριστὴ τῆς
ιδιοκτησίας του, λαμβάνει τότε
ἀμέσως χώραν ἢ πιὸ δραμα-

τική καὶ συγχρόνως γραφικὴ
ἀερομαχία.

Μιά ἀπὸ τὶς ὑπερήφανες
αὐτὲς ἀερομαχίες ἐγίνε κάπο-
τε μετὰ ξὺ δύο ἀετῶν καὶ ἐνὸς
ζεύγους γυπῶν, στὰ ἀπόκρη-
μνα βουνὰ τῆς Σιλεσίας. Τὰ
Τὰ δύο γεράκια εἶχαν τὴν

φωλιά τους
μέσα σ' ἓνα
μεγάλο δά-
σος κι' ὅταν
οἱ δύο ἀετοὶ
ἐκαμαν τὴν
ἐμφάνισί
τους ἐπάνω

ἀπ' αὐτό, τὸ ἀρσενικὸ γεράκι
ἐπεχείρησε νά τοὺς διώξῃ. Ε-
πειδὴ ὁμως οἱ ἀετοί, ἤθελαν
διὰ τῆς βίας νά γίνουν κά-
τοχοι τῆς περιοχῆς, τὸ θηλυ-
κὸ γεράκι, ἄφησε τ' αὐγά
του κι' ἔτρεξε ν' ἀταμιχθῇ
κι' αὐτὸ στὸν κανυᾶ καὶ νά
βοηθήσῃ τὸν... σύζυγό του.

Ἀφοῦ τὰ γεράκια χάρις
στὸ ψυχικὸ τους σθένος πού
τοὺς ἐδινε τὸ... δίκηνο ιους,
κατῶρθωσαν γ' ἀπομακρύ-
νουν τοὺς ἀετούς, τὸ ἀρσενι-
κὸ παρατηροῦσε εὐχαριστη-
μένο τὴν φυγὴν τοὺς, ἐνῶ τὸ
θηλυκὸ ἐπέστρεψε σιὴ φώ-
ληά του.

"Αφθονα εἶναι τὰ παρα-
δείγματα γιὰ τὸ πνεῦμα τῆς
ιδιοκτησίας, πού ἐπικρατεῖ στὰ
πουλιά, μικρὰ καὶ μεγάλα.

Τὰ περίεργα τῶν πουλιῶν

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΑΕΡΟΜΑΧΙΕΣ

Η ΖΩΗ έξακολουθεῖ νὰ μένη τὸ πιὸ μεγάλο μυστήριον τῆς φύσεως. Κα- νένας ἄνθρωπος δὲν μπό- ρεσε ἀκόμη νὰ εἰσδύσῃ στὰ βάθη του, οὔτε φισιο- δίφης, οὔτε φιλόσοφος.

Ἰδιαιτέρως ἐνδιαφέρον

φάλαινες ζοῦν καὶ πεντα- κόσια χρόνια. Ὁ Μπουφὸν ἰσχυρίζεται ὅτι τὰ κήτη ζοῦν μέχρι χιλίων ἐτῶν. Εἶναι ἀμφίβολο αὐτό. Πάν- τως ἡ ἡλικία μιᾶς φάλαι- νας εἶναι πολὺ δύσκολο νὰ ἐξακριβωθῇ. Ἐπίσης

— Τὰ περίεργα τῆς φύσεως —

ΠΟΣΟ ΖΟΥΝ ΤΑ ΖΩΑ;

— Οἱ μαθουσάλοι τοῦ ζωϊκοῦ βασιλείου —

σημεῖο τοῦ προβλήματος εἶναι τὸ ζήτημα τῆς διαρ- κείας τῆς ζωῆς. Πολλοὶ σοφοὶ ἔχουν καταγίνει κα- τὰ καιροὺς καὶ κατέληξαν στὰ ἐξῆς συμπεράσματα :

Στὸν κόσμον ἐκεῖνο ποῦ ζῇ παραπάνω εἶναι τὰ δέ- ντρα. Μερικὰ ἀπ' αὐτὰ ζοῦν καὶ χίλια χρόνια.

Ὁ ἄνθρωπος εἶναι μετα- ξὺ τῶν θηλαστικῶν καὶ τῶν ἀνωτέρων ζώων ἕνα ἀπὸ ἐκεῖνα ποῦ ζοῦν πε- ρισσότερο. Ὑπάρχουν βέ- βαια ζῶα ἀνήκοντα σὲ κα- τώτερες τάξεις ποῦ τὸν περνοῦν στὰ χρόνια,

Μεταξὺ τῶν θηλαστικῶν οἱ ἐλέφαντες, οἱ φάλαινες, οἱ ρινόκεροι, οἱ ἵπποπότα- μοι, μποροῦν νὰ ζήσουν ὡς διακόσια χρόνια, κάπο- τε δὲ καὶ παραπάνω. Οἱ

μένουν ἀνεξακρίβωτες οἱ σχετικὲς διηγήσεις τῶν ἀρ- χαίων ἐλλήνων συγγρα- φέων. Λ. χ. ὁ Ἀριστοτέ- λης ἀναφέρει ὅτι ὁ Μ. Ἀ- λέξανδρος αἰχμαλωτίζον- τας ἕναν Ἰνδο βασιλέα εἶ- χε πάρει μαζὶ του ἕναν ἐ- λέφαντα 30 ἐτῶν ! Κατὰ μέσον ὄρον, ὁ ἐλέφας ζῇ ἕναν αἰῶνα. Πολλοὶ διπο- δες θνητοὶ θό ζήλευαν ἀ- σφαλῶς αὐτὴ τὴ μακροβιό- τητα.

Κι' οἱ καμήλες ζοῦν πο- λὺ, ἂν δὲν φτάσουν τὰ ἐ- κατὸ πάντως εὐκόλα περ- νοῦν τὰ ἐξήντα.

Ἐπίσης τὰ λελέκια, οἱ κύκνοι, τὰ κοράκια συμ- πληρώνουν εὐκόλα τὰ ἑκατὸ τους χρόνια. Οἱ δὲ ἀετοί, γεράκια καὶ παπα- γάλοι τὰ ξεπερνοῦν.

ΛΥΣΕΙΣ 13ου και 14ου ΤΕΥΧΟΥΣ
που έλάβαμε μέχρι της 10/2/1951

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΑΡ. 1 ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ :

Γ. Καρυοφύλλης, 'Αν. Φουρτούνας, Μελ. Στάμος, Ι. Παπανικολάου, Ν. Σοκούμπαλος, Ν. Γεροντάκος, Β. Κυνηγόπουλος, Δ. Σκλαβοῦνος, Π. 'Ιωαννίδης, Γ. Παπαχατζάκης, Α. Μιχαηλίδης, Παν. Καπνιά, Δημ. Μανιάτης, 'Αρης Μανᾶτος, Γ. Λεβίδης, Βιτούλης, 'Αν. Παραλῆς, Β. Ρουσάκης, Ζαχ. Μαρκάκης, Ι. 'Ελλούλ, 'Αθ. Βαρβάτης, Γ. Φώσκολος, Διον. Καπάτος, Ι. Διορίδης, 'Ελ. Χρυσόχδου, Α. 'Ανδρουλιδάκης, Τζ. Ταβουλάρης, Χ. 'Αλικανιώτης, Σπ. Ζαχαρίου, Γ. 'Ιωσηφίδης, Β. Γιαννουλάτος, Ι. Παποσπύρου, Π. Παπαδόπουλος, Π. Πετρόπουλος, Σωτ. Πετρίδης, Ι. Τριανταφύλλου, 'Αθαν. Διαμαντής, Διον. Κωστάλας, Παν. Κιρκιλῆς, Κ. Βαρβαρίνος, Σπ. Χρυσανθόπουλος, Βασ. 'Αγγελακόπουλος, Κ. 'Εγγλέζος, Β. Ζερβουδάκης, Κ. Τσάλιος, Στ. Βλάχος, Γ. Ντουνιας, Γ. 'Ανταλῆς, Ν. Κυρίτης.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΑΡ. 1 ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ :

Δημ. Γιαννουλάτος, Γ. Καρυοφύλλης, 'Αν. Φουρτούνας, Γ. Ζάρμος, Μελ. Στάμος, Παν. Κόλλιας, Ν. Σοκούμπαλος, Ν. Γεροντάκος, Γερ. Βαλλᾶτος, Δ. Παράσχος, Α. 'Ιωαννίδης, Α. Μιχαηλίδης, Παν. Καπνιά, Δημ. Μανᾶτος, 'Αρης Μανᾶτος, Γ. Λεβίδης, Βετούλης, 'Αν. Παραλῆς, Βασ. Ρουσάκης, Ζαχ. Μαρκάκης, 'Αθ. Βαρβάτης, Π. Νικολινᾶκος, Γ. Φώσκολος, Χρ. Καπάτος, Ι. Διορίδης, Α. 'Ανδρουλιδάκης, 'Αλ. Ζαγοράρης, Τζ. Ταβουλάρης, Χ. 'Αλικανιώτης, Γ. Σπυρίδης, 'Αντ. Φιλιππίος, Μ. 'Ιωσηφίδης, 'Ηλ. Θεοδωρίδης, Π. Πετρόπουλος, Σωτ. Περίδης, 'Αντ. Σκορπέλης, Ι. Μαρινάκης, Δ. Μανᾶτος, Γερ. Κοτσάφτης, Ν. 'Ανδρουλῆς, Παν. Διαμαντής, Ι. Τριανταφύλλου, Γ. Μοσχόπουλος, Διον. Κωστάλας, Παν. Κιρκιλῆς, Κ. Βαρβαρέσος, Στ. Ντίκος, Κ. 'Αφεντάκης, 'Ηλ. Κούσης, Ι. Σιδέρης, Ι. Χρῦσογλου, Δ. Χαλογερόπουλος, Ν. Σαρακηνός, Δ. Τσανοχτούρης, Τούλα Ζούνη, Στ. Βλάχος, 'Ηλ. Μπουμπαλῆς, Γερ. Ντουνιας, Γ. 'Ανταλῆς, 'Αρης Μανᾶτος, Φιλ. Παπᾶς.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΑΡ. 2 ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ :

Γ. Καρυοφύλλης, 'Αν. Πάρσαλης, 'Αν. Φουρτούνας, Χ. 'Αλικανιώτης, Μελ. Στάμος, 'Αχ. Σαγώνας, Γ. Γεράρδος, Ι. Παπανικολάου, Ν. Γεροντάκος, Β. Κυνηγόπουλος, Π. 'Ιωαννίδης, Παν. Καπνιά, Δημ. Μανάντος, 'Αρης Μανάντος, Γ. Λεβίδης, Βετούλης, Σπ. Ζαγοράρης, Ι. 'Ελλούλ, Γ. Φώσκολος, Διον. Καπάτος, Ι. Διορίδης, 'Ελ. Χρυσόχου, 'Αθ. Διαμαντῆς, Α. 'Ανδρουλιδάκης, Γ. 'Ανταλῆς, Τζ. Ταβουλάρης, Γ. 'Ιωσηφίδης, Παν. Κιρκιλῆς, Β. Γιαννουλάτος, Ι. Παπασπύρου, 'Οδ. Παπαδόπουλος, Κ. Τσάλιος.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΑΡ. 2 ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ :

Γ. Καρυοφύλλης, Ν. 'Ανδρουλῆς, 'Αν. Πάρσαλης, 'Αν. Φουρτούνας, Χ. 'Αλικανιώτης, Μελ. Στάμος, 'Αχ. Σαγώνας, Γ. Γεράρδος, Ν. Γεροντάκος, Γερ. Κοτσάφτης, Π. 'Ιωαννίδης, Παν. Καπνιά, Δημ. Μανάντος, 'Αρης Μανάντος, Γ. Λεβίδης, Βετούλης, 'Αλ. Ζαγοράρης, Γ. Παπαφωτόπουλος, 'Αθ. Βαρβάτσος, Π. Νικολισάκος, Κ. 'Αφεντάκης, Γ. Φώσκολος, Γ. Κατσιγιάννης, Χρ. Καπάτος, Ι. Διερίδης, Α. 'Ανδρουλιδάκης, Γ. 'Ανταλῆς, Τζ. Ταβουλάρης, Π. 'Ιωσηφίδης, Παν. Κιρκιλῆς, Δ. Γιαννουλάτος, 'Ηλ. Θεοδωρίδης, Κ. Τσάλιος, Ι. Μαρικάκης, Ι. Χρύσογλου, Δ. Τσακατούρας.

ΠΡΟΣΟΧΗ

ΠΡΟΣΟΧΗ

'Η Διεύθυνσις τοῦ περιοδικοῦ μας γιά νά εὐχαριστήσῃ τοὺς πολυπληθεῖς ἀγαπητοὺς μας ἀναγνώστας ἔκανε μιὰ μεγάλη ἀνακαίνισι :

**ΔΥΟ ΜΕΓΑΛΑ ΑΥΤΟΤΕΛΗ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ
ΤΑΡΖΑΝ—ΚΑΠΕΤΑΝ ΚΟΥΤΑΛΙΑΝΟΣ**

Καὶ δυὸ ἐξώφυλλα πολύχρωμα.

Δὲν ἐφείσθημεν χρημάτων, ἄνω τῶν 2.000.000 γιά νά σᾶς εὐχαριστήσωμεν.

Ὡπος, λοιπόν, σέ μᾶς εἶναι ἡ μοναδική μας ἱκανοποίησι νά σᾶς εὐχαριστήσωμε χωρὶς καμμιά πρόσθετη ἐπιβάρυνσι, ἔτσι θέλουμε κι' ἀπὸ σᾶς νά συστήσετε τὸ περιοδικό σας :

«ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ»

στοὺς φίλους σας καὶ νά τοὺς ἐξιστορήσετε τί περιῆμα, ἀληθινὰ ἀναγνώσματα σᾶς προσφέρουμε.

'Εμπρός, λοιπόν, δείχτε τὴν ἀγάπη σας στὸ περιοδικό σας :

«ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ»

ΜΗΤΡΙΚΗ ΣΤΟΡΓΗ

Η ΓΚΑΜΗΛΑ

Ἡ γκαμήλα δὲν φη-
μίζεται γιὰ πολὺ πολὺ
ἐξυπνὸ ζῶο. Εἶναι πει-
σματάρκα καὶ δύσκολα
ὑποτάσσεται στὸ χα-
λιναγώγημα ποὺ τῆς
κάνει ὁ καμηλιέρης της.
Ὑπάρχουν γκαμήλες
γιὰ φόρτωμα οἱ ὁποῖες
βαδίζουν ἀργά - ἀργά,
καὶ οἱ γκαμήλες δρο-
μάδες οἱ ὁποῖες χρησι-
μοποιοῦνται μόνο γιὰ
καβάλλα καὶ τρέχουν
γρηγορότερα κι' ἀπὸ
τῆλογο.

Οἱ γκαμήλες μὲ τίς
φαρδιές πατοῦσες της
δὲν ἐμποδίζεται νὰ τρέξη στὴν ἄμμο. Γι' αὐτὸ καὶ ὀνομάζεται
ταὶ τὸ «ἔλογο τῆς ἐρήμου».

Ἡ ἐγκυμοσύνη τῆς Γκαμήλας διαρκεῖ ἔντεκα ἢ δεκατρεῖς
μῆνες καὶ τὸ μωρὸ ποὺ γεννᾷ εἶναι συνήθως πολὺ κωμικὸ στὴν
ἐμφάνισί του.

Τὸ μικρὸ γεννιέται μὲ ἀνοιχτὰ τὰ μάτια καὶ ἔχει μῆκος
περὶ τοὺς 80 πόντους.

Ξεπερνᾷ δηλαδὴ τὸ νεογέννητο πουλαρόκι. Ἡ μητέρα του
τὸ τρέφει μὲ τὸ γάλα της ἐπὶ ἓνα χρόνον σχεδὸν χωρὶς νὰ δια-
κόψῃ τὴν ὑπηρεσίαν της στὸ καραβάνι ποὺ συνοδεύει.

Ὅταν ἐμφανισθῇ κίνδυνος τότε ἡ μητέρα γκαμήλα τὸ ὑπε-
ρασπίζεται μὲ ὅλας της τὰς δυνάμεις.

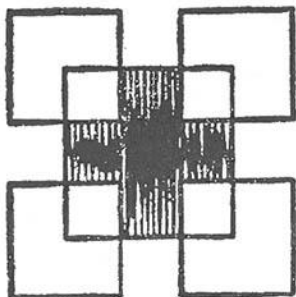
Γιὰ νὰ τὸ σταματήσουν ἀπὸ τὸ γάλα τῆς μάννας τοὺς οἱ
ἀραπάδες κατὰ τὸ δευτέρου του ἔτος, μπηγνουν στὴ μύτη τοῦ μι-
κροῦ ἓνα σουβλερὸ καρφί. Καθὼς πηγαίνει, λοιπὸν τὸ μικρὸ νὰ βυ-
ζάζῃ τρυπᾷ τὸ μαστὸ τῆς μητέρας του καὶ κείνη ἀπομακρύνεται.

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 § 1 τοῦ Α.Ν. 1092]39
Διευθυντῆς—Ἰδιοκτῆτης: ΔΗΜ. ΠΕΡΑΝΤΖΑΚΗΣ,
Γερανίου 45,
Ὑπεύθυνος ἐπὶ τῆς ὕλης: Μ. ΠΡΙΟΝΙΣΤΗΣ, Νηλεῶς 3
Ὑπεύθ. Τυπογραφείου: Π. ΛΟΥΚΕΑΣ, Ἀγ. Παρασκευῇ

ΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΜΑΣ

**ΒΡΑΒΕΙΑ : ΕΝΑ ΠΟΔΗΛΑΤΟ — ΕΝΑ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ —
ΔΙΑΦΟΡΑ ΔΙΑΡΚΗ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ —
ΜΙΑ ΜΠΑΛΛΑ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ — ΜΙΑ ΦΑΝΕΛΛΑ ΤΕΡ-
ΜΑΤΟΦΥΛΑΚΟΣ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΠΟΛΛΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ
ΟΠΟΙΩΝ ΟΚΤΩ ΤΣΙΤΕΣ**

΄Αρ. 5 Για μεγάλους

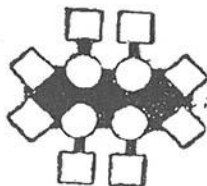

Μπορείτε να τὸ φτιά-
σετε με μιὰ μονοκονδυλιά
(χωρίς να σηκώσετε τὸ
μολύβι);

΄Οροι συμμετοχῆς :

- 1) Πᾶσα λύσις πρέπει νὰ γράφεται σὲ ξεχωριστὸ χαρτί.
- 2) Πᾶσα λύσις πρέπει νὰ συνοδεύεται μὲ τὸ δελτίον συμμετοχῆς ΄Αρ. Α 5 γιὰ τοὺς ΜΕΓΑΛΟΥΣ καὶ Β 5 γιὰ τοὺς ΜΙΚΡΟΥΣ.
- 3) Γιὰ οἰκονομία μπορείτε νὰ στέλνετε τὶς λύσεις ἀνὰ δύο ἢ τρεῖς.

΄Αρ. 5 Για μικρούς

Τοποθετῆστε τοὺς
ἀριθμοὺς 1-12 στὰ κε-
νὰ οὕτως ὥστε τὸ ἄ-
θροισμα τῶν 4 κύκλων,
τῶν 4 ῥόμβων, καὶ
τῶν 4 τετραγώνων νὰ
βγαίνει 26. Ἐπίσης τὸ
ἄθροισμα τῶν κενῶν
ὀριζοντίως ὅπως καὶ
καθέτως νὰ βγαίνει 26.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ Α 5

΄Ον]μον

΄Οδός..... ΄Αρ.....

Πόλις

ΔΕΛΤΙΟΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ Β 5

΄Ον]μον

΄Οδός..... ΄Αρ.....

Πόλις

ΚΑΠΟΤΕ ἓνας χιμπατζῆς
βροῦθηκε κλεισμένος σ' ἓνα
κλουβὶ τοῦ ἔβαλαν, λοιπόν, μιὰ
μπανάνα σὲ τόση ἀπόστασι
πὺν νὰ μὴν μπορῇ νὰ τὴν
φθάσῃ, τοῦ ἔχουν ὅμως ἓνα
καλάμι εἰς
τὴν διάθε-
σί του. Τὸ
μεταχειρίζε-
ται γιὰ νὰ

τραβήξῃ πρὸς τὸ μέας του
τὴν μπανάνα. Ἄν τὸ καλά-
μι εἶναι πολὺ κοντὸ ὁ πί-
θηκος φανερώνῃ μὲ γκριμά-
τσες τὴν μεγάλη του ἀπογο-
ήτευσί. Τότε τοῦ δίνουν κομ-
ματάκια ἀπὸ καλάμι. Τὰ ἐ-
ξετάζει, βάζει τὸ πιὸ στενὸ
μέσα στὸ πιὸ φαρδύ, κάνει μὲ
αὐτὰ ἓνα μακρὺ μπαστοῦνι
μὲ τὸ ὁποῖο κατορθώνει νὰ
φθάσῃ, ἐπὶ τέλους τὴ μπανά-
να. Τί ἄλλο εἶναι αὐτὸ παρὰ
μιὰ τρανὴ ἀπόδειξις τῆς νοη-
μοσύνης του ;

Τὰ ζῶα ξέρουν ἄραγε νὰ
περιοποιοῦνται τὸν ἑαυτό τους;
Σὰς ἀπαντῶ ἀδιστακτικῶς ναί.

Διαπίστωσαν ἐπάνω σὲ χι-
μπατζῆδες καὶ σὲ γορίλλας ὕ-
χην ἐπιδέομων πὺν τοὺς εἴ-
χαν βάλει μόνον τοὺς.

Μιὰ μεκάτσα τῆς ὁποίας
τὸ πόδι εἶχε πληγωθεῖ ἀπὸ
σφαῖρα εἶχε τυλίξει γύρω ἀπ'
αὐτὸ χόρτα καὶ χώματα μὲ τὸ
ράμφος τῆς, σὲ τρόπο πὺν νὰ

σχηματίζουν ἓνα μπλάστρι.

Ὅσο γιὰ τοὺς ἐλέφαντας,
κάνουν κατὶ παραπάνω κα-
τορθώνουν νὰ μπάσουν εἰς
κομμάτι καλάμι μέσα στὸν
μηρὸ ἢ στὸν ὤμο γιὰ νὰ τρέ-

ξῇ ἀπ' αὐτὸ
τὸ πῦρ τῆς
πληγῆς τοὺς
ἄλλωστε,
ὅταν σ' ἓνα

κοπάδι πληγωθῇ βαρὺ κα-
νένας ἐλέφας καὶ δὲν μπορεῖ
νὰ τὸ ἀκολουθήσῃ, δύο ἀπὸ
τοὺς συντροφούς του τοποθε-
τοῦνται δεξιὰ καὶ ἀριστερά
του, τὸν ὑποβαστάζουν καὶ
τὸν τραβοῦν ὕψως θὰ ἔκαναν
δύο εὐσυνειδητοὶ νοσοκόμοι.

Ἄς ὑπενθυμίσουμε ἀκόμη
καὶ αὐτὸ τὸ ἀνέκδοτο. Σὲ
μιὰ πόλιν τῆς Νοτίου Ἀμερι-
κῆς, ἓνα τράμ συνεκρούσθη μὲ
δύο ἐλέφαντας ἑνὸς πλανοδί-
οι τσίρκου. Τὸ ἓνα ζῶο ἔ-
χασε τὴν ἰσορροπίαν του καὶ
ἐπληγώθηκε πέφτοντας. Ἐπὶ
δύο ὁλόκληρες ὥρες, μάτια
ἐπιχείρησαν νὰ τὸ πλησιά-
σουν γιὰτὶ ὁ σύντροφός του,
πὺν φοβῶταν μήπως τὸν πλη-
γώσουν καὶ πάλι, ἀπειλοῦσε
ὅλους ὅσους ἐρχόντουσαν.
Συγχρόνως προσπαθοῦσε νὰ
σηκώσῃ τὸν πληγωμένον. Ὅ-
ταν τὰ κατάφερε, ἔφυγαν μα-
ζὶ ὁ πληγωμένος σιτηρίζόμε-
νος στὸν ὤμὸν τοῦ ζῴου.

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ

Ο
ΚΑΠΕΤΑΝ

ΚΟΥΤΑΛΙΑΝΟΣ

ΚΑΙ Η ΣΕΝΟΡΙΤΑ ΛΑΜΑΡΕΘ

